รายงานวิจัย

การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

The Study of Learning Strategies of English as a Foreign Language in English for Communication and Learning Development Course of Yala Rajabhat University Students

โดย

มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2559
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อวิจัย การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ชื่อผู้วิจัย มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ
คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา
ปีงบประมาณ 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ 2) ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา 2100104 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้จำนวน 600 คนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่า (1) นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งกลวิธีโดยตรง (Direct Strategies) และกลวิธีโดยอ้อม (Indirect Strategies) โดยใช้ทุกกลวิธี ยกเว้นกลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) และกลวิธีการทดแทน (Compensation Strategies) เมื่อพิจารณาตามทักษะพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการจดจำ (Memory Strategies) มากที่สุดในการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะด้านคำศัพท์ ในขณะที่กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ใช้ในทักษะการพูด ส่วนกลวิธีเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ใช้มากที่สุดกับทักษะการอ่าน และกลวิธีทางสังคม (Social Strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในทักษะไวยากรณ์และการเขียนภาษาอังกฤษ (2) ปัญหาที่พบมากที่สุดของทักษะแต่ละประเภทมีดังนี้ ปัญหาด้านการฟัง คือ นักศึกษาไม่รู้คำศัพท์และไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ เมื่อจับในความไม่ได้ย่อมส่งผลต่อทักษะการพูด กล่าวคือ ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร และไม่มีความมั่นใจในตัวเองและไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาด้านการอ่านนั้น พบว่านักศึกษาไม่สามารถอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและแปลความหมายของคำศัพท์ได้ ปัญหาด้านการเขียน คือ ไม่เข้าใจเนื้อหาไวยากรณ์และไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ในขณะที่ปัญหาด้านไวยากรณ์ คือ มีพื้นฐานด้านไวยากรณ์ระดับต่ำ และปัญหาด้านคำศัพท์ คือ ไม่รู้จักคำศัพท์และไม่สามารถสะกดพยัญชนะของคำศัพท์ได้ถูกต้อง และไม่สามารถแยกแยะประเภทของคำภาษาอังกฤษ (Part of Speech) ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

คำสำคัญ: ทักษะภาษาอังกฤษ / ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ/ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Research Title The Study of Learning Strategies of English as a Foreign Language in English for Communication and Learning Development Course of First Year Yala Rajabhat University Students
Researcher Muhammadsukree Hayeesani and others
Faculty/Section Humanities and Social Sciences
University Yala Rajabhat
Year 2016

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the use of English learning strategies and (2) to study the problems of English language learning. The samples of this research were 600 first year students from the Faculty of Humanities and Social Sciences, the Faculty of Education, the Faculty of Management Sciences, and the Faculty of Science, Technology and Agriculture, Yala Rajabhat Univeristy by using simple random sampling. A questionnaire was employed for the data collection while percentage, mean, and S.D. were deployed for statistical analysis.

The results revealed that (1) both Direct Strategies (Memory and Cognitive) and Indirect Strategies (Metacognitive and Social) are used for learning English. Considering to each skill of language learning, it is found that Memory Strategies were highly rated for listening and vocabulary learning. Cognitive Strategies are used in speaking whereas reading skill goes to the use of Metacognitive Strategies. Writing and grammar are the two skills students deploy Social Strategies for their language learning.

(2) Problems found in their listening skill are capturing meaning and mastering vocabulary. In terms of speaking, they have no confidence to speak and they know few English words. Vocabulary is also a factor which makes them stuck in reading and writing. In addition, their poor ability in English grammar affects their writing skill. With regard to learning grammar, they have little background knowledge. Lastly, the biggest problem with vocabulary learning is that they have limited ability to recognize and memorize words in English.

Keywords: English skills / Problems in studying English/ English learning strategies

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความร่วมมือจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 2100104 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 การวิจัยครั้งนี้ได้รับงบประมาณบำรุงการศึกษาปี พ.ศ. 2559 จากสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ
21 พฤศจิกายน 2559

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 2
1.3 ทฤษฎี สมมุติฐาน 2
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย 3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย 3
1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของลักษณะการเรียนรู้ 5
2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา 6
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 16
3.2 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล 16
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล 17
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล 17
3.5 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 18
3.6 แผนการดำเนินงานการวิจัย 18

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป 19
4.2 ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 6 ทักษะ 20
4.3 ผลการแสดงความคิดเห็นกลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 28
4.4 ผลการแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 30

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย 32
5.2 อภิปรายผลการวิจัย 32
5.3 ข้อเสนอแนะ 37

สารบัญ (ต่อ)

บรรณานุกรม 41

ภาคผนวก 41

ประวัติผู้วิจัย 65

สารบัญ (ตาราง)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	แผนการดำเนินงานการวิจัย	18
ตารางที่ 2	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
ตารางที่ 3	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	21
ตารางที่ 4	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	22
ตารางที่ 5	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	23
ตารางที่ 6	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	24
ตารางที่ 7	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	26
ตารางที่ 8	ผลการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	27

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญและเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารสากล การที่โลกของเราได้พัฒนาและก้าวล้ำไปมากในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านอุตสาหกรรม ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ด้านการแพทย์ ด้านสื่อสารมวลชน และด้านการศึกษา เกิดจากปัจจัยที่แตกต่างกันไป และความเจริญก้าวหน้าของโลกได้ส่งผลต่อการรับเอาวัฒนธรรม สังคม และความเป็นอยู่เชื่อมต่อถึงกันจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมถึงการซึมซับการรับรู้ภาษาที่หลากหลายจากกลุ่มชนในประเทศต่างๆทั่วโลกก็มากขึ้นเช่นกัน จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจว่าเพราะเหตุใดภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการพัฒนาสิ่งต่างๆให้เกิดขึ้นมากมาย นั่นก็เพราะว่าภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาสากล มีความสำคัญและทุกคนทั่วโลกยอมรับและใช้ติดต่อสื่อสารกัน ประเทศใดหรือประชากรกลุ่มใดที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีก็ย่อมได้เปรียบกว่าประชากรหรือประเทศที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้น้อย ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่ามีรูปแบบใดซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น (Hakan, Aydin, & Bulent, 2015) จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ทุกประเทศทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศในอาเซียนให้ความสนใจ เห็นความสำคัญ และสนับสนุนผลักดันให้ประชากรในประเทศของตนเองได้พัฒนาและมีความรู้ ความเข้าใจไปสู่การสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้

การใช้ภาษาอังกฤษหรือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังถือว่าไม่ประสบผลสำเร็จ ประชากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษของประชากรไทยโดยรวมแล้วใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี และถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้าน หรือครูผู้สอนจะใช้สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมด้านการศึกษาอย่างไร อีกทั้งการศึกษาหาข้อมูลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการดูภาพยนตร์ ฟังเพลง การฝึกทำบทเรียนออนไลน์ การเรียนพิเศษกับครูชาวต่างชาติ และการใช้อินเทอร์เนตในการหาข้อมูลต่างๆ หากแต่ผลการเรียนรู้หรือผลทดสอบกลับมีคำถามเกิดขึ้นในสังคมมากมายว่าเหตุใดพัฒนาการด้านการเรียนการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยไม่ได้แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา ดังตัวอย่างสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) ในปีล่าสุดที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยจัดสอบ 8 กลุ่มสาระทุกช่วงชั้นคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า ในระดับชั้น ป.6 มีผู้เข้าสอบประมาณ 898,000 คน

วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือภาษาอังกฤษ 31.75 และค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สุขศึกษาและพลศึกษา 64.75 ส่วนชั้น ม.3 มีผู้เข้าสอบ 794,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาษาอังกฤษ 22.54 และค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สุขศึกษาและพลศึกษา 56.70 สำหรับชั้น ม.6 มีผู้เข้าสอบ 350,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาษาอังกฤษ 23.98 ส่วนค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาษาไทย 46.47 (ฟาฏินา วงศ์เลชา, 2553) จากข้อมูลที่ปรากฏสามารถเป็นข้อที่ยืนยันได้ว่าเด็กไทยยังคงมีปัญหากับการเรียนภาษาอังกฤษถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีสารสนเทศหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนต่างๆมาช่วยแล้วก็ตาม

กลวิธีการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญเท่าเทียมกับการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาหรือประถมศึกษา นอกจากนี้ยังต้องได้รับการเอาใจใส่จากผู้ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ครูผู้สอนไปจนถึงผู้บริหารของสถาบัน ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้นั้นเป็นสิ่งสะท้อนอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงกลวิธีที่ผู้สอนได้ใช้ในการจัดการการเรียนการสอน เช่นเดียวกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) นั้น พบว่า รายวิชาดังกล่าวเป็นวิชาเลือกบังคับ (General Education) ในโครงสร้างทกๆ หลักสูตร ที่นักศึกษาทุกคนจากทุกคณะและสาขาวิชาต้องลงทะเบียนเรียนให้ครบรายวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร ดังนั้น เมื่อปริมาณผู้เรียนมีจำนวนมาก มหาวิทยาลัยจึงต้องใช้ผู้สอนในจำนวนมากเช่นเดียวกัน ผู้สอนแต่ละคนย่อมมีกลวิธีการสอนที่แตกต่างกันไปตามความถนัดและประสบการณ์ นอกจานี้ จากการตรวจสอบคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษในการเรียนปรับพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษก่อนเปิดภาคเรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรนั้น พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนการสอบ pre-test และ post-test อยู่ในระดับต่ำ และจากการสอบถามนักศึกษาพบว่าปัญหาหลักที่พบในตัวนักศึกษา คือ ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย กล่าวคือ มีคลังคำศัพท์น้อย ขาดความมั่นใจ ไม่รู้จักโครงสร้างหลักไวยากรณ์และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ จากปัญหาที่กล่าวมาเบื้องต้น อาจเป็นเหตุให้นักศึกษาขาดแรงบันดาลใจในการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทุกด้านและ ขาดแรงจูงใจและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกลวิธีการและกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และตระหนักถึงปัญหาจากนักศึกษาเพื่อที่จะสามารถนำผลการศึกษามาสู่การจัดเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

1.3 ทฤษฎี สมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ซึ่งได้เสนอการจัดประเภทของกลวิธีในการเรียนภาษาเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. กลวิธีทางตรง **(**Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านความคิด (Cognitive Strategies) และกลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies)
2. กลวิธีทางอ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Meta cognitive Strategies) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) และกลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

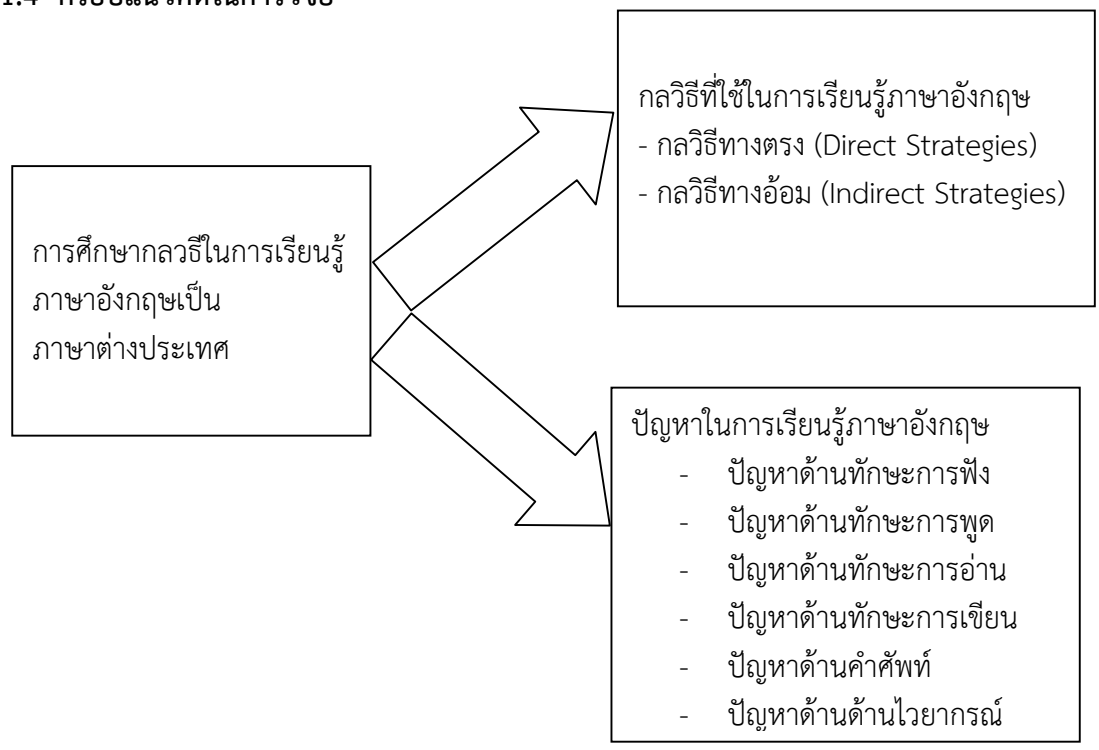

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) ซึ่งเป็นวิชาศึกษาทั่วไป โดยจะจำแนกตามทักษะทางภาษาที่เกี่ยวข้องในรายวิชาดังกล่าว คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะทางด้านคำศัพท์ ทักษะทางด้านไวยากรณ์ ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษางของ อ็อกซ์ฟอร์ด

(Oxford, 1990) แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ กลวิธีทางตรง (Direct Strategies) ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี คือ กลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน ในขณะที่กลวิธีทางอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วยกลวิธีย่อย 3 กลวิธี คือ กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีด้านสังคม โดยเครื่องมือที่ใช้ศึกษากลวิธี คือ แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ชื่อ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 5.1 มีลักษณะใช้วัดความถี่การใช้กลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน แบ่งตามระดับความถี่ 5 ระดับ คือ ระดับ 1 ไม่เคยใช้เลย ระดับ 2 ไม่ค่อยใช้ ระดับ 3 ใช้บางครั้ง ระดับ 4 ใช้ค่อนข้างมาก ระดับที่ 5 ใช้มาก

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้

ประชากร

นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,255 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะละ 150 คน รวมเป็นจำนวน 600 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะนำไปสู่ความเข้าใจในการใช้กลวิธีต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับศักยภาพและความต้องการของนักศึกษา รวมไปถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำผลวิจัยนี้เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน รวมถึงปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเนื้อหา นวัตกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรม ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวข้อง โดยแยกเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของลักษณะการเรียนรู้

2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.2.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.2.2 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.2.3 ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 ความหมายของลักษณะการเรียนรู้

นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้คำจำกัดความของลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

Oxford & Ehrman (1988: 196) ให้คำจำกัดความของลักษณะการเรียนรู้ไว้ว่าคือ วิธีการโดยทั่วไปที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนวิชาต่างๆ รวมถึงการเรียนภาษาต่างประเทศ

Schmech (1988: 18) ได้กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้หรือลักษณะการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนและเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะต่างๆของตัวบุคคลและการรับรู้สถานการณ์ที่บุคคลนั้นเผชิญ

Kinsella (1995: 171) ให้ความหมายของลักษณะการเรียนรู้ คือ วิธีการธรรมชาติที่เป็นนิสัยและเป็นสิ่งที่เป็นที่ชื่นชอบของบุคคลแต่ละบุคคลในการรับ ประมวล และเก็บรักษาข้อมูลและทักษะใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการสอนหรือเนื้อหาวิชา

ประดินันท์ อุปรมัย (2540 อ้างถึงใน สมพร โกมารทัต, 2559) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการจากการไม่รู้ไปสู่การเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เริ่มเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นบุคคล ระบบประสาทจะตื่นตัวเกิดการรับสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 แล้วส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อแปลความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นการรับรู้ใหม่ อาจสอดคล้องหรือแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมแล้วสรุปผลของการรับรู้นั้นเป็นความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด และมีปฏิกิริยาสนองอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้า ตามที่รับรู้ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแสดงว่าเกิดการเรียนรู้

จากที่มีผู้กล่าวถึงคำจำกัดความลักษณะการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า เป็นวิธีการเรียนและเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ในการรับ ประมวล เก็บรักษาข้อมูลและทักษะใหม่ๆ

2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2.2.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

มีผู้ให้คำนิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้หลากหลาย ดังนี้

Wenden & Rubin (1987: 19 อ้างถึงใน นุสรา มัตซูกิ, 2551: 6) กล่าวว่า เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้เมื่อเรียนภาษาผ่านการรับข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการสื่อสาร

Oxford (1990) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษานั้นๆ และส่งผลให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถใช้ภาษาเป้าหมายนั้นๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543: 29 อ้างถึงในธีรภรณ์ พลายเล็ก, 2555: 11-12) ได้กล่าวไว้ว่ากลวิธีในการเรียนรู้ภาษา คือ วิธีการที่ผู้เรียนได้นำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาอย่างตั้งใจและมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ภาษานั้นเร็วขึ้น ง่ายขึ้นและเพลิดเพลินขึ้น โดยวิธีการเหล่านั้นจะช่วยผู้เรียนให้มีความสะดวกมากขึ้นในการรับข้อมูลด้านภาษา การเก็บรักษาสิ่งที่ได้เรียนรู้ การเรียกข้อมูลนั้นออกมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

จากความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาตามที่นักวิชาการข้างต้นได้เสนอไว้ สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ วิธีการ กระบวนการ ที่ผู้เรียนใช้ในการรับ เก็บ และเลือกใช้ข้อมูลทางภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างตั้งใจและไตร่ตรองเพื่อใช้ในการเตรียมตัว เข้าถึง และตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของตนเอง

2.2.2 แนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

สำหรับแนวคิดกลวิธีการเรียนรู้ภาษานั้น มีการแบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาดังนี้

O'Malley, et al. (1985: 582 - 584) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)
2. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)
3. กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย (Socio Affective Strategies)

Wenden & Rubin (1987: 23-27) แบ่งวิธีการเรียนรู้ไว้ 4 กลวิธี คือ

1. กลวิธีในการสื่อสาร (Communication Strategies)
2. กลวิธีทางสังคม (Social Strategies)
3. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)
4. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)

Stern (1992: 262 - 266) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการจัดการและวางแผน (Management and Planning Strategies)
2. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)
3. กลวิธีการการสื่อสารที่เรียนรู้จากประสบการณ์ (Communicative-Experiential Strategies)
4. กลวิธีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Strategies)
5. กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies)

Oxford (1990: 17 - 21) จัดประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ดังนี้

1.1 กลวิธีการจดจำ (Memory Strategies) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการจดจำภาษาเพื่อจัดเก็บและนำความรู้ใหม่มาใช้ ได้แก่

1.1.1 การสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด เช่น การจัดกลุ่ม เชื่อมโยง อธิบาย การใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่

1.1.2 การใช้ภาพและเสียง เช่น การใช้จินตภาพ การใช้แผนภูมิความหมาย การใช้คำสำคัญ และการใช้เสียง

1.1.3 การทบทวนอย่างเป็นระบบ เช่น การยึดหลักในการทบทวน

1.1.4 การใช้ท่าทาง เช่น การตอบสนองทางร่างกายหรือความรู้สึกและการใช้อุปกรณ์

1.2 กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความคิดในการเรียนรู้ของผู้เรียน ความเข้าใจและการนำภาษาที่เรียนรู้ใหม่ไปใช้ในวิธีที่แตกต่างกันตั้งแต่การใช้ซ้ำ จนถึงการวิเคราะห์และสรุป ได้แก่

1.2.1 การฝึกฝน เช่น การทำซ้ำ การฝึกออกเสียงและการเขียน การจดจำและการใช้ประโยคที่มีรูปแบบตายตัวและรูปแบบทางภาษา การเพิ่มคำและการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2.2 การรับและส่งข้อความ เช่น การจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็วและการใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งข้อความ

1.2.3 วิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผล เช่น การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย การวิเคราะห์คำหรือข้อความ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปล และการสับเปลี่ยน

1.2.4 การจัดโครงสร้างของข้อมูลเข้าและข้อมูลออก เช่น การจดบันทึก การสรุป และการทำเครื่องหมายเน้นข้อความ

1.3 กลวิธีการทดแทน (Compensation Strategies) สามารถช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจจากความรู้ที่มีและลบข้อจำกัดในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาที่ต้องการ ได้แก่

1.3.1 การเดาอย่างมีเหตุผล เช่น การเดาความความหมายโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ การเดาความความหมายโดยใช้คำสื่อความหมายอื่น

1.3.2 การลบข้อจำกัดในการพูดและการเขียน เช่น การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ การขอความช่วยเหลือ การใช้ท่าทาง การหลีกเลี่ยงข้อความบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกสื่อสารบางประเด็น การปรับข้อความ การสร้างคำใหม่ และการสื่อด้วยคำอื่นหรือคำเหมือน

2. กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ดังนี้

2.1 กลวิธีเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เกี่ยวข้องกับวิธีที่ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ การทำให้เกิดการรับรู้ การวางแผนและการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ได้แก่

2.1.1 การมุ่งความสนใจในการเรียนรู้ เช่น การอธิบายโดยสรุปและการเชื่อมโยงข้อมูลที่มี

2.1.2 การเตรียมและการวางแผนการเรียนรู้ เช่น การแสวงหาวิธีการเรียนรู้ภาษา การจัดระบบ การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การแยกแยะเป้าหมายในการใช้ภาษา การเตรียมตัวเพื่อใช้ภาษา และการหาโอกาสเพื่อฝึกฝน

2.1.3 การประเมินความรู้ เช่น การตรวจสอบและการประเมินตนเอง

2.2 กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ปฏิกิริยาทางอารมณ์และความวิตกกังวลของผู้เรียน ได้แก่

2.2.1 การลดความวิตกกังวล เช่น การผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง การหายใจลึกๆ หรือทำสมาธิ การใช้เสียงดนตรีและการใช้เสียงหัวเราะ

2.2.2 การให้กำลังใจตนเอง เช่น การสื่อสารทางด้านบวก การเลือกเสี่ยงอย่างฉลาด และการให้รางวัลตนเอง

2.2.3 การควบคุมอารมณ์ เช่น การยอมรับตัวเอง การสังเกตตัวเอง การใช้รายการเพื่อตรวจสอบ การบันทึกลงในอนุทิน และการพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกให้ผู้อื่นรับฟัง

2.3 กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่

2.3.1 การตั้งคำถาม เช่น การถามเพื่อความชัดเจนและตรวจสอบความถูกต้อง และการถามเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด

2.3.2 การร่วมมือกับผู้อื่น เช่น การร่วมมือกับเพื่อน และการร่วมมือกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ

2.3.3 ความเข้าใจผู้อื่น เช่น การเข้าใจด้านวัฒนธรรม และการใส่ใจในความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น

ตามจากที่นักวิชาการได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษา จึงสามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้มีสองประเภท คือ

กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีย่อยสามประเภท คือ กลวิธีการจดจำ (Memory Strategies) กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) และกลวิธีการเสริมและทดแทน (Compensation Strategies) และ

กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วยกลวิธีย่อย สามประเภท คือ กลวิธีเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) และกลวิธีทางสังคม (Social Strategies)

2.2.3 ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญในการเรียนภาษา นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาไว้ ดังนี้

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2539: 9 - 10 อ้างถึงในสมพร โกมารทัต, 2559 : 10) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักใช้กลยุทธ์กำกับการเรียน ได้แก่ การจัดระบบการเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง โดยที่ทำเป็นประจำสม่ำเสมอควบคู่ไปกับกระบวนการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดให้เหตุผล การคิดวิจารณญาณ การคิดถ่ายโอนข้อมูล เป็นต้น

นุสรา มัตซูกิ (2551) ได้สรุปประโยชน์และความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ว่า

1. กลวิธีช่วยให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จ ความแตกต่างของระดับความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมีปัจจัยมาจากลักษณะการใช้กลวิธีการเรียน ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาหลากหลาย และมีความถี่การใช้แต่ละกลวิธีสูงกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ

2. กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จเป็นแนวทางการเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาระดับอื่นๆ ผู้เรียนภาษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้โดยการเลือกใช้ และปรับกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเองรวมทั้งครูผู้สอนควรมีบทบาทแนะนำส่งเสริมการใช้กลวิธีเหล่านั้นแก่ผู้เรียน การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น โดยสามารถแนะนำกลวิธีได้ดังต่อไปนี้

2.1) การแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของกลวิธี โดยอธิบายแทรกผ่านกิจกรรมแต่ละบทเรียน เช่น การฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีจิตพิสัย เพื่อลดความกังวลและสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนให้กำลังใจตนเองในการเรียน หรือ การแนะนำกลวิธีการจำโดยใช้ จินตภาพ เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนจินตนาการคำศัพท์เหล่านั้นเป็นภาพที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

2.2) การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะสั้น ใช้เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนแต่ละครั้ง ผู้สอนจะแนะนำกลวิธีบางชนิดเพื่อช่วยแก้ปัญหานั้น เช่น เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการจำคำว่า โจร และ จน ผู้สอนแนะนำกลวิธีการจำโดยให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการจำโดยการผูกเรื่องจากคำว่า โจร และ จน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างและจำคำศัพท์ได้

2.3) การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะยาว โดยการแทรกกลวิธีการเรียนต่างๆ ไว้ในรายวิชา ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีต่างๆ ได้หลากหลายกลวิธีผ่านบทเรียนแต่ละบท เช่น แผนการสอนประกอบด้วยบทเรียน 10 บท แต่ละบทให้แทรกกลวิธีการเรียนไว้ 1 กลวิธี

Oxford (1990) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ว่า การเลือกใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมส่งผลต่อการเรียนภาษา โดยกลวิธีจะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น มีความสนุกสนาน และก่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น จึงเรียนได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้กับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ใหม่ๆ ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจึงสามารถสรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเอง โดยผู้เรียนแต่ละคนเลือกใช้กลวิธีที่มีความแตกต่างกันตามความชอบ ความถนัดหรือความสนใจ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน สำหรับผู้สอนนั้นก็สามารถนำกลวิธีการเรียนภาษาเหล่านี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากลักษณะหรือความสนใจของผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

สมพร โกมารทัต (2559) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 455 คน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลวิธีที่ใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น แบ่งตามลำดับได้เป็นกลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นเสริมว่า กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ในทำนองเดียวกัน กับการศึกษาของภาวิณี อุ่นวัฒนา (2543) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และพบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แต่กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน

สุรีย์ จงสถาพรสิทธ์ (2543) ศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 825 คน ตามวิธีการเรียน 3 วิธี คือ วิธีการเรียนแบบผิวเผิน วิธีการเรียนแบบรู้ลึก และวิธีการเรียนแบบใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบผิวเผินเป็นวิธีการหลัก รองลงมาคือ วิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบใฝ่สัมฤทธิ์ และวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบรู้ลึกตามลำดับ

วิสุทธิ์ กระจ่างศิริศิลป์ (2544) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางคำศัพท์สูงใช้กลวิธีการเดาความหมายของคำจากบริบทอยู่ในระดับบ่อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางศัพท์ต่ำ นอกจานี้ กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางศัพท์สูงยังใช้วิธีการจดจำศัพท์โดยนึกถึงองค์ประกอบบางส่วนของคำอยู่ในระดับบ่อยที่สุด และนักศึกษาใช้กลวิธีในการเข้าใจคำศัพท์มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีการจดจำและกลวิธีการใช้คำศัพท์ งานวิจัยที่ศึกษาโดยเกียรติชัย สายตาคำ (2545) ซึ่งได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยนเรศวร และได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ นิสิตใช้กลยุทธ์การเดาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดในการเรียนรู้คำศัพท์

นอกจากนี้ นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ได้ศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยใช้แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษาของ Oxford (1990) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในทุกกลยุทธ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากแต่พิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นไปในทิศทาง

เดียวกันกับงานวิจัยที่ศึกษาโดย แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2549) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และพบว่ากลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และอันดับสอง คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 462 คน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษา โดยมีแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 (1990) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ ผลการศึกษายังแสดงให้หเห็นว่าความแตกต่างระหว่างเพศ มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ระดับชั้นปีของการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกใช้กลวิธีเพื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส (2553) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในภาคใต้จำนวน 257 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่นั้น ผู้เรียนจากโรงเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ส่วนผู้เรียนจากมหาวิทยาลัยนอกจากใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญาแล้วนั้นยังใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยการเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) ในระดับบ่อยเช่นกัน ส่วนในด้านการจดจำคำศัพท์พบว่าผู้เรียนทั้งในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) กลวิธีการจดจำ (Memory strategies)และเชิงอภิปัญญา (Metacognitive strategies) ในระดับบ่อย ส่วนในด้านการนำคำศัพท์ไปใช้นั้นพบว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) ในระดับบ่อย กลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยจากตัวอย่างในหนังสือหรือสื่อการสอนที่มีรูปแบบตายตัว นอกจากนี้การจดบันทึกในชั้นเรียนด้วยการเน้นข้อความสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ก็ยังถูกนำมาใช้กับผู้เรียนกลุ่มนี้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับที่สูงกว่า กล่าวคือ นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใช้วิธีการเรียนแบบเดียวกัน นอกจากนี้ยังใช้วิธีการเดา และใช้การแปลความจากภาษาแม่เพื่อความเข้าใจมากขึ้นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมัน

หทัย ดาวสดใส และจันทร์ทรงกลด คชเสนี (2554) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ (English Program) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Method) งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาในระดับปานกลาง และมีความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ ความชอบในการเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ และปัญหาทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนจะเลือกกลวิธีการเรียนที่คิดว่าเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อนำมาใช้พัฒนาทักษะทางด้านภาษาของตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเอง

ธีราภรณ์ พรายเล็ก (2555) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 303 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาค่าร้อย ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะใช้กลวิธีอภิปัญญามากที่สุด นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางจะใช้กลวิธีอภิปัญญา กลวิธีเชิงวิภาค และกลวิธีทางสังคมมากที่สุด ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อน จะใช้กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ

Namwong (2012) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบเทคนิคและกลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามเพื่อศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเรียนรู้ภาษา การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินตนเองและแบบประเมินชิ้นงาน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้เทคนิคในการเรียนภาษาที่ต่างกันแต่ใช้กลวิธีเหมือนกัน ในกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง(Direct Strategies) นั้น ผู้เรียนใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ในการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้กลวิธีการเสริมและทดแทน (Compensation Strategies) ในทักษะการพูด การอ่านและการเขียนอีกทั้งยังใช้กลวิธีการจดจำ (Memory strategies) ในทักษะการอ่านและการเขียนด้วยเช่นกัน ส่วนในกลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) นั้น ผู้เรียนใช้กลวิธีทางอารมณ์ (Affective strategies) ในการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) และกลวิธีเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ในทักษะการพูดและการเขียน นอกจากนั้น ยังพบว่ากลุ่มเก่งมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีกว่ากลุ่มอ่อนเนื่องจากระยะเวลาในการฝึกฝนการใช้ภาษาและมีเป้าหมายในการเรียนที่มากกว่า

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ภาษาใด ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งในด้านระดับความสามารถทางการเรียนรู้ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ทัศนคติหรือความสนใจ สามารถเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ต่างกัน ซึ่งกลวิธีที่เลือกเพื่อการเรียนรู้ภาษานั้นส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาได้ทั้งสิ้น ดังที่ Kunasaraphan (2015) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยใช้แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษา Strategies Inventory for Language Learning (SILL) ของ Oxford (1990) และจากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีทั้งทางตรงและทางอ้อมทุกกลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่มีการใช้กลวิธีทางอ้อมมากกว่า ในขณะที่กลวิธีย่อยแยกเป็นรายด้านที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดคือ กลยุทธ์เชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ กลยุทธ์การจดจำ (Memory Strategies) ซึ่งอยู่ในกลวิธีทางตรง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาแล้ว พบว่า ทั้งผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ทางตรง โดยผู้เรียนกลุ่มเก่งใช้กลยุทธ์การทดแทน (Compensation Strategies) มากที่สุด ขณะที่ผู้เรียนกลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลยุทธ์การจดจำ (Memory Strategies) น้อยที่สุด

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Gu & Johnson (1996) ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในระดับสูง โดยใช้แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งพบว่านักศึกษาชาวจีนนั้น ใช้กลวิธีการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ กลวิธีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ ความสำคัญของกลวิธีอภิปัญญา กลวิธีการเดาความหมาย กลวิธีการใช้พจนานุกรม กลวิธีการจดบันทึกย่อ กลวิธีการจำ (การระลึกได้) กลวิธีการจำ (การถอดรหัส) และกลวิธีการใช้แรงจูงใจ ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลกและมีภาษาถิ่นที่ใช้พูดระหว่างกันภายในกลุ่มด้วยกันหลายภาษา จึงมีกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย

Goh & Foong (1997) ศึกษาปัจจัยเรื่องเพศ ความสามารถทางการใช้ภาษา ระดับการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง (Nanyang Technological University) ประเทศสิงคโปร์ ประชากรเป็นนักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 6 เดือน อายุเฉลี่ยของประชากร คือ 19 ปี และเคยเรียนภาษาอังกฤษที่สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเวลา 6 ปี ผู้วิจัยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้สำรวจกลยุทธ์การเรียนภาษา คือ แบบสอบถาม Oxford's SILL version 7.0 (1990) ผลการศึกษาพบว่า ระดับการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา นักศึกษาเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนสูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกกลยุทธ์ กลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาเพศหญิงใช้สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ คือ กลยุทธ์การทดแทน และกลยุทธ์ด้วยอารมณ์และความรู้สึก กลวิธีการเรียนรู้ด้านอภิปัญญาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวางแผนและการประเมินความก้าวหน้าในเรียนรู้ จึงแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเพศหญิงมีการวางแผน และเอาใจใส่กับการเรียนภาษามากกว่าเพศชาย

Bremner (1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษากับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษา ของนักศึกษาที่ฮ่องกงจำนวน 149 คน เพศชาย 36 คน เพศหญิง 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา (SILL) ของ Oxford version 7.0 (ESL/EFL) (1990) การศึกษาพบว่า นักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน และกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญามากที่สุดในขณะที่กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านการจำเป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้น้อยที่สุด ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษากับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษา พบว่า มีความหลากหลายไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Wharton (2000) สำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาสองภาษาที่เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศสิงคโปร์ ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาสองภาษาที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัย ประเทศสิงคโปร์ จำนวน 678 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา 80 ข้อ ของ Oxford (1990) ผลสำรวจพบว่า แรงจูงใจกับการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ นอกเหนือจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูง ใช้กลยุทธ์การเรียน

ภาษามากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ และพบว่าเพศชายใช้กลยุทธ์การเรียนภาษามากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

Taguchi (2002) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นและออสเตรเลีย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดเป็นชาวญี่ปุ่น จำนวน 46 คน อายุเฉลี่ย 23.5 ปี (อายุประชากรระหว่าง 18-43 ปี) เพศชาย 10 คน เพศหญิง 36 คน เป็นนักเรียนที่ศูนย์ภาษาจำนวน 41 คน และคนทำงาน 5 คน ประชากรที่ได้มาจากการสุ่มโดยวิธี snowball เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา Oxford's SILL (1990) ที่ดัดแปลงเป็นภาษาญี่ปุ่นสำหรับสำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียน และ Background Questionnaire (Taguchi, 2002) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลประชากร ผลการศึกษาปรากฏว่าผู้เรียนเพศหญิงในประเทศญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาสูงกว่าเพศชายในทุกกลยุทธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบกว่า กลยุทธ์ด้านสังคม ($p<.05$) และกลยุทธ์ด้านการทดแทน ($p<.01$) เป็นกลยุทธ์การเรียนที่เพศหญิงและเพศชายในประเทศออสเตรเลียใช้ในการเรียนภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างของภูมิหลังทางการศึกษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนระดับต่างกันที่ประเทศญี่ปุ่น ผู้เรียนที่มีภูมิหลังการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาสูงที่สุดในทุกๆ กลยุทธ์ ยกเว้นกลยุทธ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก ผู้เรียนที่มีภูมิหลังการศึกษาระดับโรงเรียนเทคนิคและมัธยมต้นใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่ำที่สุด อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างของภูมิหลังทางการศึกษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาระหว่างผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมปลาย และระดับโรงเรียนเทคนิคและมัธยมต้นที่ประเทศออสเตรเลีย

Lee (2003) ศึกษาความสัมพันธ์ของชั้นปี เพศ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่ปูซาน ประเทศเกาหลีจำนวน 325 คน เพศชาย 163 คน เพศหญิง 162 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา (SILL) ของ Oxford Version 7.0 (ESL/EFL) (1990) โดยแปลเป็นภาษาเกาหลี พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักเรียนเกาหลีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก จากการศึกษาพบว่าเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน โดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนสูงกว่าเพศชายในทุกๆ ด้าน และนักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนบ่อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ โดยกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา สูงกว่ากลุ่มทีมีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Su (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาและการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนไต้หวันที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอกในโรงเรียนอาชีวะของไต้หวัน จำนวน 430 คน พบว่า นักเรียนไต้หวันใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านสังคม และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการจำ นักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองต่ำ

Chang และคณะ (2007) ศึกษาอิทธิพลของเพศกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 1758 คน แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของ Oxford (SILL) (1990) พบว่า การใช้กลยุทธ์ในแต่ละด้านของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน โดยรวมนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และกลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้ต่ำที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์ความรู้สึก ปัจจัยเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนสูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา และกลยุทธ์ด้านสังคม ผลการศึกษาปรากฏว่านักศึกษาเพศหญิงใช้สูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

AbdulRazak และคณะ (2012) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) ในรัฐยะโฮร์ ประเทศมาเลเซีย โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือ Strategies Inventory for Language Learning (SILL) ของ Oxford (1990) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) มากที่สุดและใช้กลวิธีการเสริมและทดแทน (Compensation Strategies) น้อยที่สุด นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนหญิงใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้มากกว่านักเรียนชาย

Safranj (2013) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (Technical Sciences) มหาวิทยาลัยโนวิสาด (University of Novi Sad) สาธารณรัฐเซอร์เบีย โดยใช้แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษา Strategies Inventory for Language Learning (SILL) ของ Oxford (1990) เป็นเครื่องมือวิจัยผลการวิจัยพบว่าเพศและความสามารถในภาษาอังกฤษส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษา

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ดำเนินมาก่อนหน้านี้ทั้งในและต่างประเทศสรุปได้ว่า มีปัจจัยต่างๆเช่น เพศ ทัศนคติ สภาวะอารมณ์ ระดับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในแต่ละประเภท ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นการเรียนแบบทางตรงและทางอ้อม ผู้เรียนเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนดังกล่าวในการเรียนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมไปถึงทักษะทางด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ ซึ่งทักษะทางภาษาที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการสื่อสารภาษา อีกทั้งยังมีส่วนช่วยสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา ดังนั้น การให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในอนาคต

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” มีจุดประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,255 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 600 คน จาก 4 คณะๆ ละ 150 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยเพื่อให้ได้จำนวนเท่าๆ กัน

3.2 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการเรียนรู้ภาษาและการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ มีลักษณะคำถามแบบหลายตัวเลือกแต่เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว (check list)

ตอนที่ 2 กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นการสอบถามกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในแต่ละทักษะของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 72 ข้อ โดยแบ่งคำถามแยกเป็นทักษะๆ ละ 12 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อแสดงว่าตนเองได้ใช้กลวิธีใดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ แบบสอบถามและนำข้อมูลไปแปรผลเป็นค่าทางสถิติ

ตอนที่ 3 กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นถึงกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษาใช้นอกเหนือจากที่ระบุข้างต้น

ตอนที่ 4 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

3. ตรวจสอบเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (ค่า IOC) ที่ใช้ในการวิจัยก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป แล้วนำมาพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษา การใช้ถ้อยคำ และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบตารางเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ผ่านระบบตรวจสอบตารางเรียนออนไลน์ของมหาวิทยาลัยเพื่อตรวจสอบรายชื่ออาจารย์ผู้สอนพร้อมกับวันและเวลาที่สอน

(2) คัดแยกจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาสังกัดแต่ละคณะที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้

(3) แจกแบบสอบถามโดยขอร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ทุกคน เพื่อให้นักศึกษาในชั้นเรียนแต่ละกลุ่มสาขาตอบแบบสอบถาม

(4) รวบรวมแบบสอบถามดังกล่าวจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและพัฒนาการเรียนรู้ทุกคนโดยผู้ช่วยวิจัย เพื่อนำข้อมูลบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป

(5) ก่อนการนำข้อมูลบันทึกลงโปรแกรมสำเร็จรูป ผู้ช่วยนักวิจัยได้คัดแยกแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่กรอกว่าครบถ้วนถูกต้องหรือไม่

(6) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์บันทึกลงโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการศึกษาระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา

(1) การตอบแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนภาษา จะนำแบบสอบถามที่ทำการตอบแล้วมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Software) เพื่อหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

(2) ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ จะใช้วิธีการวิเคราะห์ตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลแบบการบรรยาย

3.5 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6 แผนการดำเนินงานการวิจัย

ตารางที่ 1 แผนการดำเนินงานการวิจัย

กระบวนการ	ต.ค 58	พ.ย 58	ธ.ค. 58	ก.ค 59	ก.พ 59	มี.ค 59	เม.ย 59	พ.ค 59	มิ.ย 59	ก.ค 59	ส.ค 59	ก.ย 59
1. เสนอเค้าโครงวิจัย	←	→										
2. เตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง			↔									
3. เก็บรวบรวมข้อมูล				←	—	—	→					
4. วิเคราะห์ข้อมูล								←	—	→		
5. สรุปผลวิจัย จัดทำรายงานวิจัยเป็นรูปเล่ม											←	→

บทที่ 4
ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและศึกษาปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ (2100104) จำนวน 600 คน จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 72 ข้อ โดยแบ่งข้อคำถามแยกเป็นทักษะๆ ละ 12 ข้อ โดยผลการวิจัยเสนอได้เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 6 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะทางไวยากรณ์ และทักษะคำศัพท์

ตอนที่ 3 ผลการแสดงความคิดเห็นกลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 6 ทักษะในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 4 ผลการแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	N (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	183	30.5
หญิง	417	69.5
รวม	600	100
2. คณะ		
ครุศาสตร์	150	25
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	150	25
วิทยาการจัดการ	150	25
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	150	25
รวม	600	100

ข้อมูลทั่วไป	N (คน)	ร้อยละ
3. ทักษะภาษาอังกฤษที่คิดว่ามีความสามารถมากที่สุด		
ทักษะการฟัง	91	15.16
ทักษะการพูด	147	24.50
ทักษะการอ่าน	194	32.33
ทักษะการเขียน	53	8.83
ทักษะไวยากรณ์	47	7.83
ทักษะคำศัพท์	68	11.33
รวม	600	100

ตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร เป็นนักศึกษาเพศชายจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 417 คน คิดเป็น ร้อยละ 69.5 ผลของการแสดงความคิดเห็นด้านทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคิดว่ามีความสามารถมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน มีจำนวนร้อยละ 32.33 ทักษะรองลงมาคือ ทักษะการพูด คิดเป็นร้อยละ 24.50 ทักษะลำดับที่สามที่มีความสามารถคือ ทักษะการฟัง คิดเป็นร้อยละ 15.16 ตามด้วยทักษะคำศัพท์ที่มีจำนวนผู้ตอบ 68 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 และทักษะไวยากรณ์เป็นทักษะที่มีความสามารถน้อยที่สุด โดยคิดเป็นจำนวน ร้อยละ 7.83

4.2 ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 6 ทักษะ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 6 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะทางไวยากรณ์ และทักษะคำศัพท์

ตารางที่ 3 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	**มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**	**วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร**	**วิทยาการจัดการ**	**ครุศาสตร์**	**Total**	$\bar{X}$	**SD**
	N	**N**	**N**	**N**			
1. ฝึกจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ	122	132	118	142	514	128.5	10.75
2. ฝึกจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	105	127	106	90	428	107	15.20
3. ฝึกจากการดูการ์ตูนภาษาอังกฤษ	120	84	95	136	435	108.75	23.59
4. ฝึกจากการดูข่าวภาษาอังกฤษ	98	68	101	116	383	95.75	20.10
5. ฝึกฟังจากการสนทนากับชาวต่างชาติ	105	102	58	98	363	90.75	22.02
6. ฝึกจากการฟังบทเรียนออนไลน์ในเว็บไซต์	118	96	121	118	453	113.25	11.58
7. ฝึกฟังครูชาวต่างชาติที่เรียนพิเศษ	95	87	80	105	367	91.75	10.75
8. ฝึกฟังจากการสนทนากับผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย	140	139	115	137	531	132.75	11.89
9. ฝึกฟังจากการสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ	80	95	136	142	453	113.25	30.45
10. ฝึกจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	126	133	146	129	534	133.5	8.81
11. ฝึกจากหนังสือเสียง (Audio book)	50	37	60	78	225	56.25	17.28
12. ฝึกฟังและใช้พจนานุกรมประกอบเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ	131	125	115	131	502	125.5	7.54

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ฝึกฟังจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=133.5, S.D.=8.81) ฝึกจากการสนทนากับผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$=132.75, S.D.=11.89) และฝึกจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=128.5, S.D.=10.75) ส่วนกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุดคือ ฝึกฟังจากหนังสือเสียง (Audio book) ($\bar{X}$=56.25, S.D.=17.28)

ตารางที่ 4 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	**มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**	**วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเกษตร**	**วิทยาการจัดการ**	**ครุศาสตร์**	**Total**	$\bar{X}$	**SD**
	N	N	N	N			
1. ฝึกพูดกับผู้สอนภาษาอังกฤษ	130	113	98	140	481	120.25	18.55
2. ฝึกพูดกับเพื่อนหรือญาติพี่น้อง	80	58	82	95	315	78.75	15.34
3. ฝึกพูดกับชาวต่างชาติ	75	45	70	67	257	64.25	13.25
4. ฝึกพูดในสถานการณ์จริง	112	97	101	105	415	103.75	6.39
5. ฝึกพูดกับเพื่อนคนไทยหรือชาวต่างชาติผ่านอีเมล หรือโปรแกรมในสังคมออนไลน์	110	120	103	98	431	107.75	9.53
6. ฝึกพูดโดยการเลียนแบบเสียงภาษาอังกฤษ	101	88	79	93	361	90.25	9.21
7. ฝึกพูดจากการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ	65	102	84	125	376	94	25.59
8. ฝึกพูดโดยการเลียนแบบตัวละครในภาพยนตร์ภาษาอังกฤษที่มีคำบรรยายใต้ภาพ	120	93	75	114	402	100.5	20.56
9. ฝึกพูดโดยการเลียนแบบตัวละครในภาพยนตร์ภาษาอังกฤษที่ไม่มีคำบรรยายใต้	89	123	103	16	331	82.75	46.63

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
ภาพ							
10. ฝึกพูดโดยใช้คำหรือประโยคที่รู้ซ้ำๆ บ่อยๆ	107	75	90	110	382	95.5	16.25
11. ฝึกพูดโดยการพูดภาษาอื่นร่วมกับภาษาอังกฤษ	135	105	95	107	442	110.5	17.15
12. ฝึกพูดจากประโยคในตำรา/หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูด	120	83	105	135	443	110.75	22.18

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ฝึกพูดกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=120.25, S.D.=18.55) อ่านตำรา/หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูด ($\bar{X}$=110.75, S.D.= 22.18) และ ฝึกพูดโดยการพูดภาษาอื่นร่วมกับภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=110.5, S.D.= 17.15) ส่วนกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุดคือ ฝึกพูดกับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=64.25, S.D.= 13.25)

ตารางที่ 5 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
	N	N	N	N			
1. ศึกษาจากชั้นเรียนปกติ	150	150	150	150	600	150	0
2. ศึกษาจากเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน	148	140	144	150	582	145.5	4.43
3. แลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องที่อ่านกับกลุ่มเพื่อน	139	128	134	148	549	137.25	8.46
4. สอบถามเรื่องที่อ่านจากผู้รู้	140	139	143	150	572	143	4.96

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
5. เรียนพิเศษเพิ่มเติมจากอาจารย์ภายนอก	108	113	103	100	424	106	5.71
6. ศึกษาและสะสมคำศัพท์	131	128	113	128	500	125	8.12
7. ศึกษาไวยากรณ์เพิ่มเติม	120	118	114	107	459	114.75	5.73
8. ศึกษาจากบทเรียนในสื่อออนไลน์	130	129	107	123	489	122.25	10.62
9. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์	98	87	76	81	342	85.5	9.46
10. ศึกษาจากหนังสือคู่มือต่างๆ	91	87	76	81	335	83.75	6.60
11. ฝึกจากเกมเกี่ยวกับการอ่าน	113	105	98	108	424	106	6.27
12. ฝึกทำข้อสอบเกี่ยวกับการอ่าน	195	64	73	82	414	103.5	61.44

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือศึกษาจากชั้นเรียนปกติ ($\bar{X}$=150, S.D.=0) ศึกษาจากเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน ($\bar{X}$=145.5, S.D.=4.43) และสอบถามเพิ่มเติมจากผู้ที่มีความรู้ ($\bar{X}$=143, S.D.=4.96) ส่วนกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุดคือ ศึกษาจากหนังสือคู่มือต่างๆ ($\bar{X}$=83.75, S.D.=6.60)

ตารางที่ 6 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
	N	N	N	N			
1. ศึกษาจากชั้นเรียนปกติ	130	120	100	135	535	133.75	4.78
2. ศึกษาจากตำรา/หนังสือการเขียนภาษาอังกฤษ	100	90	120	120	485	121.25	15.47
3. ศึกษาตัวอย่างประโยคการเขียนจากพจนานุกรม	135	120	110	110	420	105	12.90

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
ภาษาอังกฤษ							
4. ศึกษาจากผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย	120	100	90	110	475	118.75	11.81
5. ศึกษาจากสื่อออนไลน์ภาษาอังกฤษ	140	120	110	100	470	117.5	17.07
6. ศึกษาจากรายการวิทยุโทรทัศน์เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ	95	80	90	110	375	93.75	12.5
7. ศึกษาจากคำบรรยายในภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	120	85	80	100	385	96.25	17.96
8. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ การ์ตูน วารสาร หรือนิตยาสารภาษาอังกฤษ	130	90	135	110	465	116.25	20.56
9. ศึกษาจากสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษ	70	100	70	120	360	90	24.49
10. ศึกษาจากแอปพลิเคชั่นภาษาอังกฤษออนไลน์	130	135	140	130	430	107.5	15
11. ฝึกเขียนสมุดบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ	90	85	80	100	355	88.75	8.53
12. ศึกษาจากการแสดงสถานะบนสังคมออนไลน์เป็นภาษาอังกฤษของคนอื่น	100	90	110	95	395	98.75	8.53

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือศึกษาจากชั้นเรียนภาษาอังกฤษปกติ ($\bar{X}$=133.75, S.D.= 4.78) ศึกษาจากตำรา/หนังสือการเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=121.25, S.D.= 15.47) และอันดับสุดท้าย คือศึกษาจากผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$=118.75, S.D.= 11.81) ส่วนกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือ ศึกษาจากการฝึกเขียนสมุดบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=88.75, S.D.= 8.53)

ตารางที่ 7 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	**มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**	**วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร**	**วิทยาการจัดการ**	**ครุศาสตร์**	**Total**	$\bar{X}$	**SD**
	N	N	N	N			
1. ศึกษาและทำความเข้าใจจากตำรา/หนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	135	145	136	140	556	139	4.54
2. ศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ	129	140	138	143	550	137.5	6.02
3. ศึกษาจากบทเรียนออนไลน์หรือเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ	121	128	136	112	497	124.25	10.21
4. ศึกษาจากเพลงภาษาอังกฤษ	135	125	142	118	520	130	10.61
5. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย	145	127	142	119	533	133.25	12.33
6. ศึกษาจากคลิปวิดีโอภาษาอังกฤษ	136	125	143	117	521	130.25	11.52
7. ถอดเนื้อหาไวยากรณ์จากตำราแลแสดงเป็นแผนผังความคิด	111	85	120	98	414	103.5	15.28
8. สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ	135	123	144	120	522	130.5	11.09
9. สอบถามจากเพื่อน/รุ่นพี่/ญาติพี่น้อง	130	125	135	119	509	127.25	6.84
10. ศึกษาจากสถาบันกวดภาษา	78	65	85	61	289	72.25	11.17
11. ศึกษาจากชั้นเรียนปกติ	142	138	145	132	557	139.25	5.61
12. ฝึกทำข้อสอบไวยากรณ์	128	102	123	119	472	118	11.28

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
ภาษาอังกฤษ							

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์อังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ศึกษาจากชั้นเรียนปกติ ($\bar{X}$=139.25, S.D.=5.61) ศึกษาและทำความเข้าใจจากตำรา/หนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=139, S.D.=4.54) และศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$=137.5, S.D.= 6.02) ส่วนกลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือศึกษาจากสถาบันกวดภาษา ($\bar{X}$=72.25, S.D.= 11.17)

ตารางที่ 8 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\bar{X}$	SD
	N	N	N	N			
1. ท่องศัพท์	80	58	82	95	315	78.75	15.34
2. เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์	50	37	60	78	225	56.25	17.28
3. จดบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	70	100	70	120	360	90	24.49
4. ใช้พจนานุกรม	140	139	143	150	572	143	4.96
5. ใช้สื่อออนไลน์	139	128	134	148	549	137.25	8.46
6. อ่านหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์	140	120	110	100	470	117.5	17.07
7. ใช้คำศัพท์ที่รู้ในชีวิตประจำวัน	120	118	114	107	459	114.75	5.73
8. ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	130	129	107	123	489	122.25	10.62
9. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ	98	87	76	81	342	85.5	9.46
10. ศึกษาเนื้อหารากศัพท์จากตำราภาษาอังกฤษ	91	87	76	81	335	83.75	6.60
11. สอบถามจากผู้สอน	113	105	98	108	424	106	6.27

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเกษตร	วิทยาการจัดการ	ครุศาสตร์	Total	$\overline{X}$	SD
	N	N	N	N			
ภาษาอังกฤษ							
12. สอบถามจากเพื่อน	100	90	110	95	395	98.75	8.53

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์อังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ใช้พจนานุกรม ($\overline{X}$=143, S.D.= 4.96) ใช้สื่อออนไลน์ ($\overline{X}$=137.25, S.D.= 8.46) และ ชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ($\overline{X}$=122.5, S.D.= 10.62) ส่วนกลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุดคือ เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ($\overline{X}$=56.25, S.D.= 17.28)

4.3 ผลการแสดงความคิดเห็นกลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการแสดงความคิดเห็นกลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 6 ทักษะในฐานะภาษาต่างประเทศ

นอกเหนือจากกลวิธีที่ได้แสดงไว้ในตารางข้างต้นแล้ว การศึกษาครั้งนี้ยังแสดงผลให้เห็นถึงกลวิธีอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้แสดงความคิดเห็นต่อการใช้เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษดังนี้

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยกลวิธีอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้กลวิธีที่มีความใกล้เคียงกัน คือ ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เช่น การฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้นั้นยังเป็นกลวิธีที่ได้รับความนิยม เนื่องจากอุปกรณ์ดังกล่าวมีราคาอยู่ในระดับที่นักศึกษามีกำลังซื้อได้ นอกจากนี้ นักศึกษามีความสามารถใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์โน๊ตบุ๊ค สมาร์ทโฟน และอุปกรณ์เชื่อมต่อไร้สายอื่นๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยทำให้นักศึกษามีความคล่องตัวในเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและง่ายขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นเหตุผลหลักที่ให้นักศึกษาเลือกใช้กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาหรือเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยกลวิธีอื่นๆ พบว่ากลวิธีอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ คือ การฝึกฝนด้วยตนเอง ซึ่งมีรูปแบบวิธีวิธีที่แตกต่างกันออกไป เช่น การท่องคำศัพท์ การพูดหน้ากระจก การพูดเลียนแบบภาษาอังกฤษจากสิ่งที่ได้ยิน การฝึกบรรยายจากสิ่งที่เห็นรอบตัวเป็นภาษาอังกฤษ การฝึกพูดโดยใช้แบบฝึกอ่านออกเสียง

(Tongue twister) นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ระบุกลวิธีอื่นๆที่น่าสนใจในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ความสามารถทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ หรือการเสนอให้ความช่วยเหลืออาจารย์ชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษ การพูดคุยกับเพื่อนชาวต่างชาติผ่านสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Skype เป็นต้น

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยกลวิธีอื่นๆ พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้ คือ การอ่านจากหนังสือหรือตำราเรียนภาษาอังกฤษ การอ่านนิทานสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาน้อยและมีคำศัพท์ระดับง่าย การอ่านบทความจากเว็บไซต์ที่ตนเองมีความสน การอ่านข้อความหรือสำนวนจากการแบ่งปันเรื่องราวของกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลที่ตนชื่นชอบทางสังคมออนไลน์ (Social Media) และการอ่านคำบรรยายใต้ภาพ (English Subtitles) จากการชมภาพยนตร์

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกฝึกการเขียนด้วยการเพิ่มความถี่ในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนให้มากขึ้น เนื่องจากว่า นักศึกษาสามารถสอบถามอาจารย์ผู้สอนได้โดยตรงหากมีหัวข้อไหนที่ไม่เข้าใจหรือไม่กระจ่าง ส่วนกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษาเลือกใช้ส่วนใหญ่จะเป็นกลวิธีทางออนไลน์ กล่าวคือ มีการฝึกเขียนโดยการแสดงสถานะตัวเองบนสังคมออนไลน์ เช่น การเขียนข้อความแบบสั้นๆง่ายๆ แล้วพัฒนาไปสู่การเขียนระดับประโยคแบบไม่ซับซ้อน การตอบบทสนทนากับเพื่อนต่างชาติ การส่งข้อความโต้ตอบ (Comment) ใน Facebook หรือ Instagram หรือการตั้งกลุ่มใน Application Line โดยมีทั้งอาจารย์และเพื่อนในห้องเพื่อพูดคุยเรื่องราวต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยกลวิธีอื่นๆ พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้ คือ การฝึกทำแบบฝึกหัด การเข้าพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อขอคำอธิบายเพิ่มเติม การฝึกร้องและอ่านเนื้อเพลงสากลรวมถึงการฝึกเขียนบรรยายโดยใช้ประโยคง่ายๆ

กลวิธีอื่นๆ ในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลวิธีอื่นๆ พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้คือ เรียนรู้ศัพท์จากการอ่านสิ่งที่เห็นรอบตัว เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายบอกทาง ฉลากยา การอ่านจากหนังสือเรียนทั่วไป และเรียนรู้จากการชมรายการหรืออ่านนิทานสำหรับเด็ก ซึ่งนักศึกษาให้เหตุผลว่าคำศัพท์ที่ปรากฏจากสื่อต่างๆ นั้นเป็นคำศัพท์ที่คุ้นชินตา สามารถเข้าใจและเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทแวดล้อมได้

4.4 ผลการแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ผลการแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความรู้ด้านคำศัพท์ การจับใจความสำคัญ และความไม่คุ้นเคยกับสำเนียงชาวต่างชาติที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเพิ่มเติม ระบุว่าปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้นในชั้นเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติเป็นผู้สอน เพราะอาจารย์ต่างชาติมาจากหลายประเทศ จึงมีสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียนเองนั้น คือ มีคลังคำศัพท์น้อย เมื่อต้องฟังบรรยายและตอบคำถามจากอาจารย์ในชั้นเรียน ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ และไม่สามารถตอบได้อย่างถูกต้อง หรือตอบผิดประเด็น จากปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาด้านปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมของผู้เรียน คือ ไม่มีความกล้า ไม่มีความมั่นใจ กลัวพูดผิดและกลัวคนอื่นหัวเราะเยาะ กลัวพูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ อีกทั้งคนรอบข้างหรือเพื่อนก็ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกัน อีกหนึ่งปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็น คือ การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคแล้วสื่อสารออกมาได้ แม้แต่ประโยคง่ายๆ หรือประโยคสั้นๆ ก็ตาม

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านปัญหาการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาที่นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็น คือ ไม่มีความสามารถอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้ และไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอนว่าควรอ่านแบบใคร หรือบางครั้งนักศึกษาต้องใช้วิธีการอ่านพร้อมกับสะกดคำ นอกจากนี้ นักศึกษายังพบปัญหาด้านการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ จึงทำให้มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีทัศนคติในแง่ลบต่อการอ่าน เพราะขาดทักษะพื้นฐานในการอ่านและมีคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่น้อย จึงอาจเป็นต้นเหตุของการลดความรู้สึกอยากพัฒนาทักษะการอ่าน

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านปัญหาการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษาคือ พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ระดับต่ำตั้งแต่ความรู้พื้นฐานของโครงสร้างภาษาอังกฤษ เช่น ลักษณะและหน้าที่ของคำประเภทต่างๆ ใน

ภาษาอังกฤษ (Part of Speech) รวมถึงเนื้อหาสาระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังคิดว่าระบบการเขียนภาษาอังกฤษมีความซับซ้อนมาก ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านพยัญชนะเพื่อคิดเป็นคำแล้วประกอบเป็นประโยคในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องได้ นอกจากนี้นักศึกษายังแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ปัญหาด้านคำศัพท์เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคที่นักศึกษาประสบในการเขียนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเขียนเป็นคำ วลี หรือประโยคอย่างง่าย กล่าวคือ ไม่สามารถสะกดพยัญชนะภาษาอังกฤษเพื่อประกอบเป็นคำที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้ อีกทั้งยังไม่สามารถระบุได้ว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบจากแหล่งสื่อต่างๆ นั้นเป็นคำอะไรในกลุ่มของประเภทของคำ (Part of Speech) จึงเป็นปัญหาหลักและอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียน

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านปัญหาการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษามีพื้นฐานด้านไวยากรณ์น้อยมาก ไม่สามารถบอกได้ว่ากฎและเงื่อนไขของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประกอบด้วยอะไรบ้าง เช่น รูปของคำนามสังเกตได้อย่างไร หรือหน้าที่ของคำนามมีอะไรบ้าง เป็นต้น นักศึกษาสามารถจำแนกได้แค่กฎการใช้โครงสร้างของกาล (Tenses) เพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยให้เหตุผลถึงปัญหาดังกล่าวว่า อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ผ่านการฝึกหัดเขียนแบบจริงๆจังๆ มาตั้งแต่ต้นประกอบกับความไม่เข้าใจในทฤษฎีตั้งแต่ชั้นเรียนในมัธยมปลาย ทำให้การใช้ไวยากรณ์ในทักษะการอ่านและการเขียนเป็นสิ่งที่ยากและไม่สามารถทำได้ดี

ปัญหาในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านปัญหาการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ พบว่า รู้คำศัพท์เพียงเล็กน้อย คำศัพท์ที่รู้ความหมายส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ในระดับง่าย เมื่อต้องมาเรียนและเจอคำศัพท์ใหม่ๆ ในเนื้อหาหรือบทเรียนจึงไม่เข้าใจในเนื้อหา เพราะไม่สามารถแยกแยะประเภทของคำ (Part of Speech) ศัพท์เหล่านั้นได้ว่าเป็นคำประเภทใด อาทิเช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ เป็นต้น อนึ่งหากปัญหาเกิดจากที่ตัวนักศึกษาไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ เมื่อต้องการทราบความหมายย่อมต้องใช้ตัวช่วยอย่างพจนานุกรมภาษาไทย-อังกฤษเพื่อหาความหมายคำๆ นั้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอาจใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น และไม่แน่ใจว่าความหมายที่พบนั้นจะตรงกับบริบทของคำศัพท์ที่เจอหรือไม่

บทที่ 5
สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยผลการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะต่างประเทศ

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านทักษะการฟังเป็นที่ผู้เรียนใช้นั้นในงานวิจัยครั้งนี้เป็นกลวิธีการจดจำ กล่าวคือ ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในขณะที่การเรียนรู้ทักษะการพูด ผู้เรียนใช้กลวิธีการฝึกพูดกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษซึ่งกลวิธีนี้จัดอยู่ในกลวิธีทางสังคม ส่วนทักษะกลวิธีการเรียนรู้ภาษาด้านทักษะการอ่านนั้น ผู้เรียนใช้วิธีการศึกษาจากชั้นเรียนปกติมากที่สุด การเรียนรู้ภาษาในรูปแบบนี้จัดอยู่ในกลวิธีทางสังคม ในด้านกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียน ผู้เรียนใช้วิธีการศึกษาจากชั้นเรียนปกติมากที่สุด โดยกลวิธีนี้จัดอยู่ในกลวิธีทางสังคม นอกจากนี้กลวิธีทางสังคมยังเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านไวยากรณ์ โดยผู้เรียนใช้วิธีการศึกษาเนื้อหาส่วนนี้จากชั้นเรียนปกติ ส่วนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้านสุดท้ายคือ ด้านคำศัพท์ พบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีการจดจำในการศึกษาคำศัพท์ที่พบทั้งจากหนังสือทั่วไป หรือจากบทเรียนโดยการหาความหมายของคำศัพท์นั้นผ่านพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย

5.1.2 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษในฐานะต่างประเทศ

ปัญหาที่พบในทักษะแต่ละประเภทมีดังนี้ ปัญหาด้านทักษะการฟัง คือ ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสื่อที่ฟังและไม่รู้จักคำศัพท์ที่ได้ยิน ในขณะที่ปัญหาด้านทักษะการพูด เกิดจากการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกอาย ไม่กล้าที่จะพูด และมีคลังคำศัพท์น้อย ส่วนปัญหาด้านทักษะการอ่าน คือ เมื่ออ่านบทความภาษาอังกฤษแล้ว ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับปัญหาด้านการเขียน กล่าวคือ นักศึกษามีความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์น้อย ส่วนปัญหาด้านไวยากรณ์ คือ นักศึกษามีพื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อย และปัญหาด้านคำศัพท์ คือ นักศึกษาไม่สามารถแยกประเภทของคำศัพท์ (Part of Speech) รวมถึงไม่ทราบวิธีการเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเมื่อต้องแปลจากภาษาไทยให้ตรงกับบริบทที่ต้องการได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า กลวิธี.0ที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดในแต่ละทักษะมีเพียง 2 กลวิธี นั่นคือ กลวิธีการจดจำซึ่งเป็นกลวิธีทางตรงในการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะคำศัพท์ และกลวิธีทางสังคมซึ่ง

เป็นกลวิธีทางอ้อมในการเรียนรู้ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะไวยากรณ์ คณะผู้วิจัยขออภิปรายตามหัวข้อดังนี้

5.2.1 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

โดยทั่วไปแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน สื่อการสอนจะถูกนำมาใช้ควบคู่กับการบรรยายหรืออภิปรายในชั้นเรียน แม้แต่การพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง ผู้เรียนยังคงใช้สื่อการเรียนเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาทักษะเช่นเดียวกัน สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น มักจะเป็นสื่อประเภทเสียงที่บันทึกเสียงพูดโดยเจ้าของภาษาอังกฤษในหลายสถานการณ์รูปแบบต่างๆ กัน ดังเช่น Oxford (1990: 17-21) ได้ระบุไว้ว่าการใช้เสียงเป็นกลวิธีการจดจำและจัดอยู่ในกลวิธีการเรียนรู้ทางตรง นอกจากจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความคุ้นชินกับเสียงและสำเนียงพูดภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษาโดยตรงแล้ว สื่อเสียงยังถูกบันทึกเก็บไว้เป็นไฟล์เสียงที่สามารถเลือกฟังได้บนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเช่นโทรศัพท์หรือ เครื่องเล่นแบบพกพาได้ การฝึกฟังเสียงสนทนาภาษาอังกฤษที่จำลองในสถานการณ์ต่างๆ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับสถานการณ์นั้นๆ นอกจานี้ ผู้เรียนสามารถเลือกที่จะสืบค้นไฟล์เสียงสนทนาที่บันทึกโดยเจ้าของภาษาได้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วไป จึงสรุปได้ว่า กลวิธีการฝึกฟังไฟล์เสียงจากบทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด นอกเหนือจากความง่ายในการเข้าถึงไฟล์เสียงแล้ว การฝึกฟังภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทเสียง ยังอาจช่วยทำให้นักศึกษารู้สึกเพลิดเพลิน และมีอาการตื่นเต้นที่ได้ยินเสียงพูดในสำเนียงที่ไม่คุ้นหู ทำให้การฝึกฟังด้วยกลวิธีดังกล่าวสามารถดึงดูดความสนใจจากนักศึกษาได้ดี คณะผู้วิจัยยังกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษากลุ่มนี้นำมาใช้ในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ อาทิเช่น การนำเครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำพวก เว็บไซต์ หรือ การศึกษาข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต แทนการใช้วิธีการค้นคว้าจากหนังสือ

จากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาถึงกลวิธีอื่นๆ ที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น สามารถจัดหมวดหมู่ออกเป็นกลวิธีการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Oxford (1990: 17-21) ได้สองข้อ คือ กลวิธีการจดจำและกลวิธีเชิงพุทธิปัญญา โดยกลวิธีแรกเป็น การใช้สื่ออุปกรณ์และสื่อเทคนิคต่างๆ ที่น่าสนใจเช่น สื่อออนไลน์ ในการชมภาพยนตร์ ฟังเพลง ซึ่งช่วยให้ผ่อนคลายและเพลิดเพลินได้ในขณะเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ส่วนกลวิธีที่สอง คือ เป็นกลวิธีที่เป็นการเสนอแนะให้ฝึกฝนในรูปแบบต่างๆ เช่น ฝึกท่องคำศัพท์ ฝึกจากการคุยออนไลน์กับเพื่อนชาวต่างชาติ หรือฝึกทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ผู้สอนจึงควรพิจารณาและนำกิจกรรมการเรียนรู้ดังที่นักศึกษาได้เสนอมาใช้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังมีความหลายหลายและมีความน่าสนใจมากขึ้น

5.2.2 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาต่อกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่า กลวิธีที่นักศึกษานำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ การฝึกพูดกับครูผู้สอนเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกด้วยวิธีนี้จัดเป็นการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีทางสังคม ตามแนวคิดของ Oxford (1990: 17-21) ด้วยสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไปในบริบทพื้นที่ 3

จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มีชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักอาศัยอยู่น้อย นักศึกษาจึงเลือกฝึกพูดกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมากกว่ากับชาวต่างชาตินอกเขตรั้วมหาวิทยาลัย เพราะนักศึกษามีความเชื่อว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี และยังสามารถให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในเรื่องของการศึกษาได้อีกเช่นกัน ในขณะเดียวกันมีจำนวนนักศึกษาไม่น้อยที่เลือกใช้สื่อออนไลน์มากกว่าการสื่อสารแบบเผชิญหน้าโดยตรงในการฝึกภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะวิธีนี้ช่วยลดความกังวล ความกดดัน และมีเวลาในการเลือกใช้หรือทบทวนคำพูดได้นานกว่าการสื่อสารแบบเผชิญหน้าโดยตรง

การฝึกทักษะการพูดของนักศึกษาด้วยกลวิธีการฝึกพูดกับครูผู้สอนเป็นภาษาอังกฤษอาจเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการพัฒนาการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนกำหนดให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และอาจมิได้จำกัดเพียงแค่การฝึกในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการฝึกนอกชั้นเรียนเมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสพบปะครูผู้สอนภาษาอังกฤษตามสถานที่ต่าง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กลวิธีการเรียนรู้การฝึกพูดภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษากลุ่มนี้เลือกปฏิบัตินั้น อาจช่วยสร้างความมั่นใจให้กับตัวนักศึกษาเอง เพราะด้วยความสนิทสนมและรู้จักครูผู้สอนดีกว่าชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้ ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oxford (1991 อ้างถึงใน หทัย ดาวสดใส, และ จันทร์ทรงกลด คชเสนี, 2554) กล่าวไว้ว่า การฝึกการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาหรือคนใกล้ชิดที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสูงเพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาให้มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้นนั้น เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดและสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะของตนเองได้

นอกเหนือจากผลแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาถึงกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการพูดดังข้างต้นแล้ว กลุ่มตัวอย่างได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้วิธีอื่นๆ ที่จัดอยู่ในกลวิธีเชิงพุทธิปัญญา นั่นคือ การฝึกฝนในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคนเดียวหน้ากระจก การฝึกร้องเพลงสากล ฝึกพูดผสมกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษในประโยค เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงควรพิจารณานำกลวิธีที่เสนอแนะมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนในทักษะการพูดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเป็นขั้นๆ ไป

5.2.3 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านต้องอาศัยเวลาในการพัฒนาเพื่อสั่งสมประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการอ่านบทความนั้นๆ จากผลการตอบแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากงานวิจัยนี้ พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้นำมาใช้มากที่สุด คือ การศึกษาจากชั้นเรียนปกติ กล่าวคือ กลวิธีฝึกทักษะการอ่านกับครูผู้สอนในชั้นเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษจัดเป็นกลวิธีทางสังคม ซึ่งอยู่ในกลวิธีทางอ้อมของการเรียนภาษาต่างประเทศ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในขณะที่เรียนในชั้นเรียนกับครูผู้สอน ซึ่งการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นในกระบวนการถามตอบระหว่างนักศึกษากับครูผู้สอนในส่วนของบทเรียนหรือเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ ไม่แน่ใจ หรือนักศึกษาเข้าใจไม่กระจ่าง ทั้งนี้การใช้กลวิธีดังกล่าวเพื่อต้องการทราบความถูกต้องและเพื่อการแก้ไขในข้อผิดพลาด ดังที่ Oxford (1990: 17-21) กล่าวว่า กลวิธีทางสังคมเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น อันได้แก่ การตั้งคำถามเพื่อความชัดเจนและ

ตรวจสอบความถูกต้อง สำหรับกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษาเสนอแนะเป็นกลวิธีที่อยู่ในกลวิธีการจดจำ กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา และกลวิธีทางสังคม ส่วนของกลวิธีการจดจำนั้นประกอบไปด้วยการอ่านภาษาอังกฤษตามป้ายต่างๆ อ่านเรื่องที่มีรูปภาพประกอบ ในขณะที่กลวิธีเชิงพุทธิปัญญานักศึกษาใช้วิธีการฝึกฝนต่างๆ โดยฝึกอ่านจากเนื้อเพลงและภาพยนตร์ (English Subtitles) ขณะที่กลวิธีทางสังคมนั้นนักศึกษาใช้วิธีการทำงานกับผู้อื่นที่มีความสามารถทางภาษาดีกว่า คือ ให้เพื่อนที่เก่งกว่าอ่านให้ฟังด้วยเสียงดังและแลกเปลี่ยนความเห็นในเรื่องที่อ่านกับเพื่อน เห็นได้ว่ากลวิธีที่ใช้ในส่วนของการจดจำนั้นผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษผ่านอุปกรณ์ หรือสื่อที่มีภาพประกอบบทอ่าน รวมถึงใช้เทคนิคต่างๆ ที่น่าสนใจดึงดูดใจให้รู้สึกอยากอ่านมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบจากการอ่านจากตำราหรือเอกสารที่มีตัวอักษรอย่างเดียว ผู้สอนจึงควรพิจารณาใช้สื่อต่างๆ ที่ทันสมัยในปัจจุบัน เช่น สื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนทักษะอ่านน่าสนใจมากขึ้น

5.2.4 กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลของการตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า ผู้สอนยังคงเป็นบุคคลหลักที่นักศึกษาจะมีโอกาสได้พบเจอในชั้นเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นกลวิธีการศึกษาจากชั้นเรียนภาษาอังกฤษปกติ จึงเป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างนี้นิยมมากที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่ง นักศึกษากลุ่มนี้ใช้กลวิธีทางสังคมในการเรียนรู้ทักษะการเขียน โดยอาศัยความร่วมมือกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเขียน (Oxford, 1990: 17-21) ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Namwong (2012) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบเทคนิคและกลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีทางสังคมในการเรียนรู้ทักษะการพูดและการเขียนโดยการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างแบบสังเกตพฤติกรรม

เนื่องด้วยการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั่วไป (General Education) เป็นระบบการสอนที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ยกเว้นรายวิชาเฉพาะเท่านั้นที่อาจารย์ผู้สอนจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอน รวมถึงภาษาที่ปรากฏในเอกสารการสอนในรายวิชาอื่นๆ ก็เป็นภาษาไทยทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะฝึกใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นลงแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน นอกจากนี้ นักศึกษามีความเชื่อว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ตัวเองได้ศึกษานั้นมีความเชี่ยวชาญในทักษะการเขียนมากกว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษคนอื่นๆ ในสถาบันเดียวกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ตลอดช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนทักษะการเขียนในชั้นเรียนนั้น ครูผู้สอนน่าจะทราบถึงความรู้ภูมิหลังของนักศึกษารวมถึงความก้าวหน้าทักษะทางภาษาว่าอยู่ในความสามารถระดับใด และต้องปรับไปในทิศทางใด เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาการฝึกทักษะการเขียน

5.2.5 กลวิธีการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเนื้อหาที่ได้ถูกวางแผนลงในแผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ในทุกๆ ปีการศึกษา ผลการตอบแบบสอบถามกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างนี้ได้ระบุไว้ พบว่า กลวิธีการศึกษาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการศึกษาในชั้นเรียนเป็น

กลวิธีที่ใช้มากที่สุด โดยเป็นกลวิธีทางสังคม เนื่องจากการเรียนไวยากรณ์ต้องอาศัยคำอธิบายและตัวอย่างแบบฝึกหัดจากผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจในบทเรียน อีกทั้งผู้เรียนยังต้องทราบถึงกฎเกณฑ์เงื่อนไขต่างๆ ในทางทฤษฎีเพื่อการใช้งานที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เพราะฉะนั้นเมื่อนักศึกษาเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในส่วนใดของไวยากรณ์ นักศึกษาสามารถสอบถามกับผู้สอนโดยตรงในชั้นเรียนได้ โดยอาศัยการตั้งคำถามกับครูผู้สอนหรือผู้ร่วมชั้นเรียนที่มีความเชี่ยวชาญกว่าเพื่อความชัดเจนและตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งผลจากกการตอบแบบสอบถามในกลวิธีนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอนจัส แอสมารา (2558) ที่ได้ศึกษากลวิธีการเรียนไวยากรณ์ของผู้เรียนชาวอินโดนีเซียที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์การการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เป็นกลวิธีทางสังคม ด้วยการขอความช่วยเหลือจากเพื่อน หรือการปรึกษาครู อีกทั้งยังใช้กลวิธีเชิงพุทธิปัญญาร่วมด้วย อาทิ เช่น การจดระหว่างสอน การจดด้วยมือ จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษายังคงต้องอาศัยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจากครูผู้สอนเพื่อความความเข้าใจในกฎเกณฑ์และโครงสร้างต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่ของการเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

สำหรับกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษากล่มุนี้ใช้เพื่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้นจัด เป็นกลวิธีที่อยู่ในกลุ่มของเชิงพุทธิปัญญา กล่าวคือ ฝึกฝนด้วยการเขียนคำ เขียนรูปประโยคง่ายๆ สั้นๆ ผ่านทางโปรแกรมสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ค (Facebook) ในการฝึกฝน เพราะฉะนั้น ผู้สอนจึงอาจพิจารณาสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันเป็นช่องทางหนึ่งที่น่าสนใจในการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาหันมาฝึกฝนทักษะการเขียนแทนการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เช่น การเขียนลงกระดาษรายงานและส่งผู้สอนให้อ่านและตรวจเพียงผู้เดียว

5.2.6 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของทักษะด้านภาษาที่ผู้เรียนมักจะเรียนรู้ควบคู่กับทักษะอื่นๆ และหากผู้เรียนรู้คำศัพท์ในปริมาณมากย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นไปในทางที่ดีขึ้นเช่นกัน แต่กระบวนการรับรู้คำศัพท์ของผู้เรียนแต่ละคนนั้นย่อมต่างกัน อาจขึ้นอยู่กับความถนัดหรือความชอบ เช่นเดียวกับผลการตอบแบบสอบถามเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มนี้ พบว่า การใช้พจนานุกรมทุกรูปแบบ เช่น พจนานุกรมแบบเป็นเล่ม (Dictionary Book) พจนานุกรมประเภทเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ (Talking Dictionary) และพจนานุกรมแบบดิจิตอลที่อยู่ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Application on Smartphone) ต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นกลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุดซึ่งจัดอยู่ในกลวิธีการจดจำ โดยปกติแล้วการใช้พจนานุกรมในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ผู้สอนได้กำชับและสนับสนุนให้นักศึกษาปฏิบัติอยู่เสมอในขณะเรียน หากนักศึกษาต้องการทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายได้ ความนิยมเป็นอันดับแรกของประเภทพจนานุกรมที่นักศึกษาเลือกใช้เพื่อสืบค้นคำศัพท์คือ พจนานุกรมแบบอังกฤษ-ไทย ด้วยเหตุผลที่ว่า พจนานุกรมประเภทนี้สามารถหาซื้อได้ง่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไปและมีราคาที่ไม่แพงมาก อีกทั้งยังรวบรวมความหมายของคำศัพท์ในรูปแบบคำอธิบายภาษาไทยที่เข้าใจได้ง่าย แต่เมื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทยรวมถึงนักศึกษา ทำให้ความนิยมในการใช้สมาร์ทโฟนในกลุ่มของนักศึกษาได้แพร่กระจายมากขึ้น จึงส่งผลทำ

ให้บริษัทผู้ผลิตพจนานุกรมได้ให้นักพัฒนาหรือนักออกแบบแอปพลิเคชั่นสร้างพจนานุกรมดิจิตอลออกสู่ตลาดเพื่อรองรับการเข้าใช้งานในรูปแบบดิจิตอล จึงทำให้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านสังคมออนไลน์เป็นที่นิยมรองลงมาในกลุ่มของนักศึกษาหรือผู้สนใจทั่วไป แต่ทว่า การเข้าถึงคลังคำศัพท์พจนานุกรมดิจิตอลนั้นนั้นต้องอาศัยการเชื่อมต่อสัญญาณอินเตอร์เน็ทซึ่งนักศึกษาหรือผู้ใช้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขอเปิดใช้สัญญาณกับเจ้าของเครือข่าย จึงอาจเป็นเหตุผลที่นักศึกษาหันมาเลือกใช้พจนานุกรมแบบพกพาในการเรียนรู้คำศัพท์แทน ผลการตอบแบบสอบถามในกลวิธีนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gu & Johnson (1996) ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในระดับสูง และพบว่า หนึ่งในกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้การเรียนรู้คำศัพท์คือการใช้พจนานุกรม

สำหรับกลวิธีอื่นๆ ที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในการเรียนทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นได้แก่ การฝึกฝนจากการอ่านเนื้อเพลงสากล เพื่อดูว่าคำศัพท์ที่อ่านพบนั้นชนิดของคำ (Parts of Speech) ประเภทไหน และใช้กาล (Tense) อะไร โครงสร้างของกาลนั้นประกอบไปด้วยอะไร มีความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา (Subject and verb agreement) หรือไม่ เป็นต้น การเรียนคำศัพท์ด้วยวิธีดังกล่าวจัดอยู่ในกลวิธีเชิงพุทธิปัญญา ตามแนวคิด Oxford (1990: 17-21) เรื่องไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยาก ซับซ้อน ประกอบไปด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆ มากมายให้จดจำ การสอนโดยการบรรยายกฎไวยากรณ์ รูปแบบ วิธีการใช้อาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ การเลือกใช้กิจกรรมที่สร้างความเพลิดเพลินให้นักศึกษาขณะเดียวกับที่ได้ความรู้ไปด้วยพร้อมกันจึงเป็นวิธีการที่ผู้สอนควรพิจารณาเพื่อใช้ในการประกอบการเรียนการสอนทักษะไวยากรณ์

กล่าวได้ว่า นักศึกษาเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) มากกว่ากลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) โดเลือกใช้กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) ซึ่งเป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นจากโดยการตั้งคำถามกับอาจารย์ผู้สอนเมื่อมีคำถามหรือข้อสงสัย การซักถามเนื้อหาต่างๆ กับเพื่อนในชั้นเรียน เพราะภาษาเป็นพฤติกรรมทางสังคมซึ่งการสื่อสารทางภาษาจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่นๆซึ่งกลวิธีทางสังคมนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด และความรู้สึกของผู้อื่น

5.2.7 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟัง

จากผลการตอบแบบแสดงความคิดเห็นปัญหาในกลวิธีการเรียนรู้ในทักษะการฟังพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสื่อที่ฟัง และเมื่อฟังภาษาอังกฤษแล้ว ยังไม่สามารถแยกออกได้ว่าคำศัพท์ที่ได้ยินนั้น คือคำอะไร กล่าวคือ ไม่รู้จักคำศัพท์ จากปัญหาที่เกิดกับผู้เรียนกลุ่มนี้สันนิษฐานได้ว่า ผู้เรียนขาดการฝึกฝนทักษะการฟังไม่ว่าจะเป็นการฝึกฟังคำศัพท์แบบคำต่อคำ หรือฝึกฟังทั้งประโยคจากบทสนทนา ผลการศึกษาที่รายงานโดยศิริรัตน์ ชนม์ประกาย (2552) ที่ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 2 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการฟังในเรื่องของเสียง การแยกประเด็นหลัก การจับใจความสำคัญ และการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง นอกจากนี้ ปัญหาดังกล่าวยังสอดคล้องกับการศึกษาโดย Anandapong (2011) ที่ได้ศึกษาปัญหาและประสิทธิภาพการฟังภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาธุรกิจในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่าปัญหาและประสิทธิภาพการฟังของกลุ่มตัวอย่างนี้เกิดจากหลายปัจจัย

และหนึ่งในปัจจัยนั้น คือ ผู้เรียนเอง ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินจากผู้พูด และไม่สามารถจับใจความสำคัญจากผู้พูดได้ นอกเหนือจากสาเหตุที่มาจากผู้เรียนเองนั้นแล้ว อาจเกิดจากรูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมที่ครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนค่อนข้างน้อย ดังที่ เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์และคณะ (2558) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และพบปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนที่ส่วนใหญ่ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนค่อนข้างน้อย และครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายระดับ

5.2.8 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูด

ผลการตอบแบบแสดงความคิดเห็นด้านปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการพูดในการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้สึกอาย ไม่กล้าพูด เมื่อต้องการพูดภาษาอังกฤษ นึกคำศัพท์ไม่ออก เพราะมีคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย ปัญหาดังกล่าวนี้อาจเกิดจากการขาดการฝึกฝนทักษะการพูดในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือไม่ได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนเดิม แม้กระทั่งการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดในชั้นเรียนยังไม่เพียงพอเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดได้ นอกจากนี้ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2554) กล่าวเสริมว่า ลักษณะนิสัยของผู้เรียนไทยส่วนใหญ่ไม่ชอบพูด โต้ตอบหรือซักถามในห้องเรียนและไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพราะกลัวผิด โดยผลการศึกษาจาก เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์และคณะ (2558) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้ และคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วยากและไม่ได้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา มีความรู้น้อยจึงทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษปัญหาทั่วไป นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก มีพื้นความรู้อ่อนเกินไป และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

5.2.9 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่าน

กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการอ่านเป็นอีกทักษะหนึ่งที่เป็นปัญหากับผู้เรียนกลุ่มนี้ ผลการตอบแสดงความคิดเห็นปัญหาการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ทำให้ทราบว่า ผู้เรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทอ่าน โดยเหตุที่เกิดอาจมาจากการขาดการใช้งานพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย เพื่อหาความหมายของของคำศัพท์นั้นๆ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้ว คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนกลุ่มนี้ได้พบส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่คุ้นตาอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ผ่านการใช้งานซ้ำๆ ผ่านการท่องจำ หรือการฝึกเขียน จึงทำให้ลืมความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว ดังเช่น ชลลดา ยมจินดา (2546) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านของนักศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษจำนวน 50 คน มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่านักศึกษาส่วนมากมีปัญหาทางด้านคำศัพท์ เดาคำศัพท์และมีปัญหาด้านการหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง การสรุป การตีความ การคาดเดา และการประยุกต์ใช้กลยุทธ์การอ่าน

5.2.10 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียน

จากผลการตอบแบบแสดงความคิดเห็นปัญหาในกลวิธีการเรียนรู้ในทักษะการเขียน พบว่า ผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ที่จะเขียน กล่าวคือ ไม่สามารถสะกดคำภาษาอังกฤษที่ต้องการเขียนได้ นอกจากนี้ ผู้เรียนไม่มีความรู้ไวยากรณ์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและเป็นกุญแจสำหรับ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจกฎโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อน จึงสามารถเขียนภาษาอังกฤษเป็นไปตามโครงสร้างและมีความเข้าใจ ในทำนองเดียวกัน บังอร สว่างวโรรส (2526) อ้างใน อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2554) กล่าวว่าผู้เรียนทั้งในระดับอุดมศึกษาและสูงกว่าระดับอุดมศึกษา ยังมีความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ และความสามารถในการนำโครงสร้างดังกล่าวมาใช้ในการเขียนอยู่ในระดับต่ำ ผู้เรียนมีปัญหาในการเขียนตั้งแต่ระดับคำ วลี โครงสร้างระดับอนุประโยค จนถึงโครงสร้างระดับประโยค

5.2.11 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์

ผลการตอบแบบแสดงความคิดเห็นปัญหากลวิธีการเรียนรู้ในทักษะไวยากรณ์ พบว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานด้านไวยากรณ์น้อย อาจด้วยสาเหตุที่ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความยากและกฎเกณฑ์การใช้คำ วลี หรืออนุประโยคที่ต้องจำมากมาย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้และยากต่อการเข้าใจ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2554) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยเน้นที่การอธิบายกฎเกณฑ์และการทำแบบฝึกหัดมากจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องยากและน่าเบื่อ และการสอนไวยากรณ์ที่แยกออกจากทักษะอื่น ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษช้า

5.2.12 ปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์

จากผลการตอบแบบแสดงความคิดเห็นถึงปัญหากลวิธีการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะประเภทของคำศัพท์ (Part of Speech) ภาษาอังกฤษและไม่ทราบวิธีการเลือกใช้คำศัพท์นั้น ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก การจัดการเรียนสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแยกประเภทของคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้จากบทเรียนหรือหนังสือ นอกจากนี้อาจจะไม่มีการยกตัวอย่างการใช้คำศัพท์นั้นๆ ในประโยคภาษาอังกฤษ หรือแสดงให้เห็นถึงวิธีการใช้คำศัพท์ในประโยคว่าคำประเภทใดบ้างที่สามารถอยู่ในตำแหน่งใดของประโยค ณัฐวราพร เปลี่ยนปราณ และ สุทัศน์ นาคจั่น (2558) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมักจะเกิดที่ตัวผู้เรียน นักเรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ ครูส่วนมากมักสอนคำศัพท์ เน้นการบันทึก ท่องจำ จึงทำให้นักเรียนขาดความสนุกสนานไม่เร้าใจ การสอนจะเน้นตัวครูเป็นสำคัญ ปฏิบัติตามคำสั่งของครู จึงทำให้นักเรียนมีทัศนะคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) กล่าวว่า นักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการไม่รู้คำศัพท์ จำไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย ทำให้อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว นั้นเป็น เพราะว่าคลังคำศัพท์ในสมองยังน้อย และหลายครั้งที่นักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ยากๆ เกิดความ ท้อแท้อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนทักษะต่างๆ ในภาษาอังกฤษต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษและปัญหาในการเรียนภาษา ซึ่งผลการศึกษาเป็นลักษณะในภาพรวมเบื้องต้นของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาใน

ทักษะต่างๆ รวมถึงปัญหาที่นักศึกษาประสบในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไปในแง่ของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา คณะผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ไว้ดังนี้

1. ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาและปัญหาเชิงลึกในแต่ละทักษะ

2. ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาในมุมมองของผู้สอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

3. เปรียบเทียบกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา

4. เปรียบเทียบ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษและนักศึกษาหลักสูตรอื่น

5. จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถปรับใช้แก้ปัญหาในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยต่อรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและวัตถุประสงค์หลักของรายวิชาที่ได้วางไว้ รวมถึงอาจช่วยแก้ไขปัญหาผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานของผู้เรียน อีกทั้งยังนำไปสู่การพัฒนาสื่อการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

เกียรติชัย สายตาคำ. (2545). **การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์, เก็ตถวา บุญปราการ และวันทนา ไกรฤกษ์. (2558). สภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลใน พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. **รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่**

ตติยา เมฆประยูร. (2544). **การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีราภรณ์ พรายเล็ก. (2555). **การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). **กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พัชรีวรรณ ม.รัตนพล. (2541). **การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาวิณี อุ่นวัฒนา. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริรัตน์ ชนม์ประกาย (2552) **การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีเพราะจอมเกล้าพระนครเหนือ

สุพรรณี อาศัยราช และนันทวดี วงษ์เสถียร. (2557). **การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**.**

สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส. (2553). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้**. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 6(1), 259-288.

สุรีย์ จงสถาพรสิทธ์. (2543). **การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร** . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หทัย ดาวสดใส และจันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2554). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ. **Prince of Narathiwas University Journal, 3(3), 90-99.**

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). **เหลียวหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.

แอนจัส แอสมารา. (2558). **กลวิธีการเรียนไวยากรณ์ภาษาที่สองของผู้เรียนชาวอินโดนีเซียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและมีเชาวน์ปัญญาด้านภาษาและด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

Anandapong, S. **A study of English Listening Problems and Listening Proficiency of Business Students at Bangkok University**. Master of Arts Thesis. Language Institute. Thammasat University

AbdulRazak, N., Ismail, F., AbdulAziz, A., & Babikkoi, M. (2012). Assessing the Use of English Language Learning Strategies among Secondary School Students in Malaysia. **Procedia - Social and Behavioral Sciences, 66(2012),** 240-246.

Bremner, S. (1999). Language Learning Strategies and Language Proficiency: Investigating the Relationship in Hong Kong. **Canadian Modern Language Review. 5(4)**, 490-514.

Cook, V. (2001). Using the first language in the classroom. **Canadian Modern Language Review,** 5(7), 402-423.

Chang, C. Y., Liu, S. C., & Lee, Y. N. (2007). **A study of Language Learning Strategies Used by college IFL Learners in Taiwan.** Retrieved from http://www.mdu.edu.tw/ged/other%20download/bulletin/20070319/11.pdf.

Ellis, R. (1994). **The study of second language acquisition.** Oxford: Oxford University.

Goh, C. C. M., & Foong, K. P. (1997). Chinese ESL Students' Learning Strategies: A Look at Frequency, Proficiency, and Gender. **Hong Kong Journal of Applied Linguistics, 2**(1) June, 39-53.

Kinsella, K. (1995). **Understanding and empowering diverse learners in ESL classroom. In J. M. Reid (Ed) learning styles in the ESL / EFL Classroom** (pp. 170-195). Boston : Heinle & Heinle.

Kunasaraphan, K. (2015). English Learning Strategy and Proficiency Level of the First Year Students. **Procedia - Social and Behavioral Sciences,** 19(7), 1853-1858.

Lee Kyung Ok. (2003). **The relationship of school year, sex and proficiency on the**

use of learning strategies in learn English of Korean junior high school students. Retrieved from http://www.asian-efl-journal.com/sept_03_ok.php.

Namwong, O. (2012). The Study of the Undergraduates' English Learning Strategies. **Procedia – Social and Behavioral Sciences, 6(9),**1757-1765.

O'Malley, J. Michael., Chamot, Anna Uhl., Stewner-Manzanares, Gloria., Russo, Rocco P. & Kupper, Lisa. (1985). Learning Strategy Applications with Students of English as a Second Language. **TESOL Quarterly, 19(3)**, 582-584.

Oxford, R. (1990). **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know**. New York: Newbury House Publishers.

Oxford, R., & Ehrman, M. (1988). Psychological Type and Adult Language Learning Strategies : A Pilot study. **Journal of Psychological Type, 16, 22-32.**

Phillips, V. (1991). A look at learner strategy use and ESL proficiency. **CATESOL Journal**, 56-57.

Gu, Y., & Johnson, R. K. (1996). **Vocabulary learning strategies and language learning outcomes.** Hong Kong: University of Hong Kong.

Šafranj, J. (2013). Strategies of learning English as a foreign language at Faculty of Technical Sciences. **Procedia - Social and Behavioral Sciences, 93**(21), 775-782.

Schmech, R. R. (1988). **An introduction to strategies and styles.** In R. R. Schmech (ed), Learning strategies and learning styles, 3-20. New York : Plenum press.

Stern, H. H. (1992). **Issues and Options in language Teaching.** London, Oxford University Press.

Su, M. (2005). **A Study of EFL Technological and Vocational college Students' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English proficiency.** Retrieved from http://e-flt.nus.edu.sg/v2n12005/su.htm.

Taguchi, T. (2002). Learner factors affecting the use of learning strategies in cross-cultural contexts. **Prospect**, 17(2), 18-31.

Wenden, A., & Rubin, J. (1987). **Learner Strategies in Language Learning.** New Jersey: Prentice-Hall.

Wharton, G. (2000). Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore. **Language Learning,** 50(2), 203-243.

Wisoot, K. (2001). **"An Investigation of English Vocabulary Learning Strategies Used by First Year Students at Prince of Songkla University, Hatyai Campus"** Master of Arts Thesis in Applied Linguistics. Songkla: Prince of Songkla University.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แบบสอบถามเพื่อศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 7 หน้า

แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในทักษะด้านต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะไวยากรณ์และทักษะคำศัพท์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ออกแบบขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่เหมาะสมกับคำตอบของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. คณะ ครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

3.วิชาเอก_____

4.ทักษะภาษาอังกฤษด้านที่คิดว่ามีความสามารถมากที่สุด (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน

ทักษะการเขียน ทักษะไวยากรณ์ ทักษะคำศัพท์

5.ทักษะภาษาอังกฤษด้านที่คิดว่ามีความสามารถน้อยที่สุด (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน

ทักษะการเขียน ทักษะไวยากรณ์ ทักษะคำศัพท์

ตอนที่ 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามข้อความที่**ตรง**กับกลวิธีที่ท่านใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ฝึกจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ		
2. ฝึกจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ		
3. ฝึกจากการดูการ์ตูนภาษาอังกฤษ		
4. ฝึกจากการดูข่าวภาษาอังกฤษ		
5. ฝึกจากการสนทนากับชาวต่างชาติ		
6. ฝึกจากการฟังจากบทเรียนออนไลน์หรือเว็บไซต์		
7. ฝึกฟังโดยการเรียนพิเศษกับครูชาวต่างชาติ		
8. ฝึกฟังโดยการสนทนากับผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย		
9. ฝึกฟังโดยการสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ		
10. ฝึกฟังจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ		
11. ฝึกฟังหนังสือเสียง (Audio book)		
12. ฝึกฟังและใช้พจนานุกรมประกอบเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ฝึกพูดกับผู้สอนภาษาอังกฤษ		
2. ฝึกพูดกับเพื่อนหรือญาติพี่น้อง		
3. ฝึกพูดกับชาวต่างชาติ		
4. ฝึกพูดโดยใช้สถานการณ์จริงเป็นภาษาอังกฤษ		
5. ฝึกพูดกับเพื่อนคนไทยหรือชาวต่างชาติผ่าน อีเมล หรือโปรแกรมในสังคมออนไลน์		
6. ฝึกพูดโดยการเลียนเสียงภาษาอังกฤษ		
7. ฝึกพูดจากการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ		
8. ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งมีคำบรรยายใต้ภาพ		
9. ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีคำบรรยายใต้ภาพ		
10.ฝึกพูดโดยใช้คำ หรือประโยคที่รู้ซ้ำๆบ่อยๆ		
11.ฝึกพูดโดยการพูดภาษาอื่นร่วมกับภาษาอังกฤษ		
12.อ่านตำรา/หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูด		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ		
2. ศึกษาจากเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน		
3. แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน		
4. สอบถามเพิ่มเติมจากผู้รู้		
5. เรียนพิเศษเพิ่มเติมจากอาจารย์ภายนอก		
6. ศึกษาและสะสมคำศัพท์		
7. ศึกษาไวยากรณ์เพิ่มเติม		
8. ศึกษาจากบทเรียนในสื่อออนไลน์		
9. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์		
10.ศึกษาจากคู่มือการอ่าน		
11.ฝึกเกมเกี่ยวกับการอ่าน		
12.ฝึกทำข้อสอบเกี่ยวกับการอ่าน		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ศึกษาจากในชั้นเรียนภาษาอังกฤษปกติ		
2. ศึกษาจากตำรา/หนังสือการเขียนภาษาอังกฤษ		
3. ศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ		
4. ศึกษาจากผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย		
5. ศึกษาจากสื่อออนไลน์ภาษาอังกฤษ		
6. ศึกษาจากรายการวิทยุ โทรทัศน์เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ		
7. ศึกษาจากคำบรรยายในภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ		
8. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์การ์ตูน วารสาร หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ		
9. ศึกษาจากสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษ		
10. ศึกษาจากแอปพลิเคชั่นแชทภาษาอังกฤษออนไลน์		
11. ศึกษาจากการเขียนสมุดบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ		
12. ศึกษาจากการแสดงสถานะบนสังคมออนไลน์เป็นภาษาอังกฤษ		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ศึกษาจากตำรา/หนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ		
2. ศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ		
3. ศึกษาจากบทเรียนออนไลน์หรือเวปไซด์ภาษาอังกฤษ		
4. ศึกษาจากเพลงภาษาอังกฤษ		
5. ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย		
6. ศึกษาจากคลิปวีดีโอภาษาอังกฤษ		
7. ทำแผนผังความคิดเป็นภาษาอังกฤษ		
8. สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ		
9. สอบถามจากเพื่อน/รุ่นพี่/ญาติพี่น้อง		
10. ศึกษาจากสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษ		
11. ศึกษาจากในชั้นเรียนภาษาอังกฤษปกติ		
12. ฝึกทำข้อสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

กลวิธีในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	การนำไปใช้	
	ใช้	ไม่ใช้
1. ท่องศัพท์		
2. เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์		
3. จดบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง		
4. ใช้พจนานุกรม		
5. ใช้สื่อออนไลน์		
6. อ่านหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์		
7. ใช้คำศัพท์ที่รู้ในชีวิตประจำวัน		
8. ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ		
9. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ		
10.ศึกษาจากรากศัพท์		
11.สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ		
12.สอบถามจากเพื่อน		

กลวิธีอื่นๆในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ปัญหาอื่นๆในการเรียนรู้ทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

เรื่อง **กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**

คำชี้แจง +1 ใช้ได้
0 พอใช้
-1 ใช้ไม่ได้

ลำดับ	รายการ	+1	0	-1
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษ				
1.	ฝึกฟังเพลงสากล			
2.	ฝึกจากการดูภาพยนตร์พากย์ภาษาอังกฤษ			
3.	ฝึกจากดูการ์ตูนภาษาอังกฤษ			
4.	ฝึกจากดูข่าวภาคภาษาอังกฤษ			
5.	ฝึกจากการสนทนากับชาวต่างชาติ			
6.	ฝึกฟังจากบทเรียนออนไลน์หรือเว็บไซต์			
7.	ฝึกฟังโดยการเรียนพิเศษกับครูชาวต่างชาติ			
8.	ฝึกฟังโดยการสนทนากับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย			
9.	ฝึกฟังโดยการสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนๆ			
10.	ฝึกฟังจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ			
11.	ฝึกฟังหนังสือเสียง (Audio book)			
12.	ฝึกฟังและใช้พจนานุกรมประกอบเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ			
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ				
1.	ฝึกพูดกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ			
2.	ฝึกพูดกับเพื่อนหรือญาติพี่น้อง			
3.	ฝึกพูดกับชาวต่างชาติ			
4.	ฝึกพูดโดยใช้สถานการณ์จริง			
5.	ฝึกพูดกับเพื่อนคนไทยหรือชาวต่างชาติผ่าน อีเมล หรือโปรแกรมในสังคมออนไลน์			
6.	ฝึกพูดโดยการเลียนเสียง			
7.	ฝึกพูดจากการเรียนพิเศษ			

8.	ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งมีคำบรรยายใต้ภาพ			
9.	ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีคำบรรยายใต้ภาพ			
10.	ฝึกพูดโดยใช้คำ หรือประโยคที่รู้ซ้ำๆบ่อยๆ			
11.	ฝึกพูดโดยการพูดภาษาอื่นร่วมกับภาษาอังกฤษ			
12.	อ่านตำรา/หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูด			
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ				
1.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ			
2.	ศึกษาจากเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน			
3.	แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน			
4.	สอบถามเพิ่มเติมจากผู้ที่มีความรู้			
5.	เรียนพิเศษเพิ่มเติมจากอาจารย์ภายนอก			
6.	ศึกษาและสะสมคำศัพท์			
7.	ศึกษาไวยากรณ์เพิ่มเติม			
8.	ศึกษาจากบทเรียนในสื่อออนไลน์			
9.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์			
10.	ศึกษาจากคู่มือการอ่าน			
11.	ฝึกเกมที่เกี่ยวกับการอ่าน			
12.	ฝึกทำข้อสอบที่เกี่ยวกับการอ่าน			
ด้านกลวิธีการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ				
1.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ			
2.	ศึกษาจากตำรา/หนังสือการเขียนภาษาอังกฤษ			
3.	ศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ			
4.	ศึกษาจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย			
5.	ศึกษาจากสื่อออนไลน์			
6.	ศึกษาจากรายการวิทยุ โทรทัศน์เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ			
7.	ศึกษาจากคำบรรยายในภาพยนตร์			
8.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์การ์ตูน วารสาร หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ			
9.	ศึกษาจากสถาบันกวดวิชา			
10.	ศึกษาจากแอปพลิเคชั่นแชทออนไลน์			

11.	ศึกษาจากการเขียนสมุดบันทึกประจำวัน			
12.	ศึกษาจากการแสดงสถานะบนสังคมออนไลน์			
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ				
1.	ศึกษาจากตำรา/หนังสือไวยากรณ์			
2.	ศึกษาจากพจนานุกรม			
3.	ศึกษาจากบทเรียนออนไลน์หรือเวปไซด์			
4.	ศึกษาจากเพลงภาษาอังกฤษ			
5.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย			
6.	ศึกษาจากคลิปวีดีโอ			
7.	ทำแผนผังความคิด			
8.	สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ			
9.	สอบถามจากเพื่อน/รุ่นพี่/ญาติพี่น้อง			
10.	ศึกษาจากสถาบันกวดวิชา			
11.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ			
12.	ฝึกทำข้อสอบไวยากรณ์			
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ				
1.	ท่องศัพท์			
2.	เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์			
3.	จดบันทึกคำศัพท์ด้วยตนเอง			
4.	ใช้พจนานุกรม			
5.	ใช้สื่อออนไลน์			
6.	อ่านหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์			
7.	ใช้คำศัพท์ที่รู้ในชีวิตประจำวัน			
8.	ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ			
9.	ฟังเพลงภาษาอังกฤษ			
10.	ศึกษาจากรากคำศัพท์			
11.	สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ			
12.	สอบถามจากเพื่อน			

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

แบบทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (IOC)

เรื่อง **กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**

คำชี้แจง +1 ใช้ได้
0 พอใช้
-1 ใช้ไม่ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษ							
1.	ฝึกฟังเพลงสากล	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
2.	ฝึกจากการดูภาพยนตร์พากย์ภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
3.	ฝึกจากดูการ์ตูนภาษาอังกฤษ	**+1**	0	**+1**	2	0.6	ใช้ได้
4.	ฝึกจากดูข่าวภาคภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
5.	ฝึกจากการสนทนากับชาวต่างชาติ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
6.	ฝึกฟังจากบทเรียนออนไลน์หรือเว็บไซต์	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
7.	ฝึกฟังโดยการเรียนพิเศษกับครูชาวต่างชาติ	**+1**	0	**+1**	2	0.6	ใช้ได้
8.	ฝึกฟังโดยการสนทนากับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้
9.	ฝึกฟังโดยการสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนๆ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
10.	ฝึกฟังจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	**+1**	0	**+1**	2	0.6	ใช้ได้
11.	ฝึกฟังหนังสือเสียง (Audio book)	**+1**	0	**+1**	2	0.6	ใช้ได้
12.	ฝึกฟังและใช้พจนานุกรมประกอบเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์บางคำ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ							
1.	ฝึกพูดกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
2.	ฝึกพูดกับเพื่อนหรือญาติพี่น้อง	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้
3.	ฝึกพูดกับชาวต่างชาติ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
4.	ฝึกพูดโดยใช้สถานการณ์จริง	+1	0	+1	2		ใช้ได้
5.	ฝึกพูดกับเพื่อนคนไทยหรือชาวต่างชาติผ่านอีเมล หรือโปรแกรมในสังคมออนไลน์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6.	ฝึกพูดโดยการเลียนเสียง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7.	ฝึกพูดจากการเรียนพิเศษ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
8.	ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งมีคำบรรยายใต้ภาพ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
9.	ฝึกพูดจากการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีคำบรรยายใต้ภาพ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
10.	ฝึกพูดโดยใช้คำ หรือประโยคที่รู้ซ้ำๆบ่อยๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11.	ฝึกพูดโดยการพูดภาษาอื่นร่วมกับภาษาอังกฤษ	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
12.	อ่านตำรา/หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูด	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ							
1.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	ศึกษาจากเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.	แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	สอบถามเพิ่มเติมจากผู้ที่มีความรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	เรียนพิเศษเพิ่มเติมจากอาจารย์ภายนอก	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
6.	ศึกษาและสะสมคำศัพท์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
7.	ศึกษาไวยากรณ์เพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8.	ศึกษาจากบทเรียนในสื่อออนไลน์	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
9.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
10.	ศึกษาจากคู่มือการอ่าน	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
11.	ฝึกเกมที่เกี่ยวกับการอ่าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12.	ฝึกทำข้อสอบที่เกี่ยวกับการอ่าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
ด้านกลวิธีการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ							
1.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	ศึกษาจากตำรา/หนังสือการเขียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.	ศึกษาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
4.	ศึกษาจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	ศึกษาจากสื่อออนไลน์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
6.	ศึกษาจากรายการวิทยุ โทรทัศน์เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
7.	ศึกษาจากคำบรรยายในภาพยนตร์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
8.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์การ์ตูน วารสาร หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
9.	ศึกษาจากสถาบันกวดวิชา	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
10.	ศึกษาจากแอปพลิเคชั่นแชทออนไลน์	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
11.	ศึกษาจากการเขียนสมุดบันทึกประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
12.	ศึกษาจากการแสดงสถานะบนสังคมออนไลน์	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

ลำดับ	รายการ	1	2	3	รวม	$\bar{X}$	สรุปผล
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ							
1.	ศึกษาจากตำรา/หนังสือไวยากรณ์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	ศึกษาจากพจนานุกรม	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
3.	ศึกษาจากบทเรียนออนไลน์หรือเวปไซด์	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
4.	ศึกษาจากเพลงภาษาอังกฤษ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
5.	ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6.	ศึกษาจากคลิปวีดีโอ	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
7.	ทำแผนผังความคิด	+1	0	+1	2	0.6	ใช้ได้
8.	สอบถามจากผู้สอนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

9.	สอบถามจากเพื่อน/รุ่นพี่/ญาติพี่น้อง	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
10.	ศึกษาจากสถาบันกวดวิชา	**+1**	0	**+1**	2	0.6	ใช้ได้
11.	ศึกษาจากในชั้นเรียนปกติ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
12.	ฝึกทำข้อสอบไวยากรณ์	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้

ลำดับ	**รายการ**	**1**	**2**	**3**	**รวม**	$\bar{X}$	**สรุปผล**
ด้านกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ							
1.	ท่องศัพท์	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
2.	เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้
3.	จดบันทึกคำศัพท์ด้วยตนเอง	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
4.	ใช้พจนานุกรม	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้
5.	ใช้สื่อออนไลน์	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
6.	อ่านหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้
7.	ใช้คำศัพท์ที่รู้ในชีวิตประจำวัน	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
8.	ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
9.	ฟังเพลงภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
10.	ศึกษาจากรากคำศัพท์	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
11.	สอบถามจากผู้สอน ภาษาอังกฤษ	**+1**	**+1**	**+1**	3	1	ใช้ได้
12.	สอบถามจากเพื่อน	**+1**	**+1**	0	2	0.6	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	94.4667	137.706	.073	.716
a2	94.3667	134.861	.318	.710
a3	94.2667	135.720	.226	.712
a4	93.8000	138.717	-.025	.718
a5	93.9667	135.689	.262	.712
a6	94.2667	136.961	.120	.715
a7	93.3333	110.989	.201	.758
a8	94.4333	133.633	.461	.707
a9	94.5333	135.499	.339	.711
a10	94.6333	137.206	.229	.714
a11	93.3667	135.551	-.057	.758
a12	94.6000	135.766	.390	.711
b1	94.6000	136.317	.312	.713
b2	94.3667	134.792	.324	.710
b3	94.0000	136.069	.216	.713
b4	94.2000	134.855	.298	.710
b5	94.3333	136.851	.134	.715
b6	94.5667	137.082	.177	.714
b7	94.1667	137.040	.112	.715

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b8	94.3667	137.413	.088	.716
b9	94.1333	135.085	.281	.711
b10	94.5333	138.395	.010	.717
b11	94.5667	137.013	.185	.714
b12	94.6333	137.620	.159	.715
c1	94.3667	136.240	-.022	.736
c2	94.3667	139.689	-.102	.743
c3	94.6667	137.816	.182	.715
c4	94.6333	137.895	.113	.716
c5	94.0000	136.828	.145	.715
c6	94.6000	135.076	.488	.710
c7	94.4000	133.145	.490	.706
c8	94.1000	134.507	.335	.710
c9	94.3333	135.057	.293	.711
c10	94.5667	138.461	.006	.717
c11	94.3333	134.575	.336	.710
c12	94.4333	135.357	.293	.711
d1	94.7000	138.631	.000	.717
d2	94.6667	137.264	.312	.714
d3	94.6333	135.964	.440	.712
d4	94.5000	135.362	.328	.711
d5	94.2333	131.357	.603	.702
d6	94.2667	133.789	.394	.708
d7	94.4333	133.082	.515	.706
d8	94.2333	134.254	.350	.709
d9	94.1000	134.714	.317	.710
d10	94.3667	131.413	.636	.702
d11	94.3667	134.378	.362	.709
d12	94.2667	132.478	.508	.705
e1	94.1667	146.626	-.256	.756
e2	94.6333	135.826	.463	.711
e3	94.2333	134.323	.344	.709
e4	94.4333	138.737	-.029	.719

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
e5	94.4333	134.047	.421	.708
e6	94.5333	138.189	.034	.717
e7	94.1000	134.024	.378	.709
e8	94.4667	135.292	.315	.711
e9	94.3333	131.264	.635	.702
e10	94.1000	132.852	.482	.706
e11	94.6333	137.068	.252	.714
e12	94.2333	132.875	.470	.706
f1	94.6667	138.092	.118	.716
f2	94.4667	134.051	.441	.708
f3	94.6333	136.171	.405	.712
f4	94.6000	136.662	.263	.713
f5	94.4333	132.737	.549	.705
f6	94.5667	135.357	.392	.711
f7	94.6000	135.076	.488	.710
f8	94.3667	135.757	.237	.712
f9	94.6000	135.766	.390	.711
f10	94.4333	131.495	.672	.702
f11	94.5000	133.638	.513	.707
f12	94.4667	134.740	.371	.710

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.717	72

แบบสอบถามมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น6 ทักษะ แต่ละทักษะมีคำถาม 12 ข้อ รวม 72 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) คือ 0 .717 ซึ่งมีค่าอยู่ในเกณฑ์คือ มากกว่า 0.6 จึงสามารถนำเครื่องมือดังกล่าวไปใช้ได้

ภาคผนวก จ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นายมูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Muhammadsukree Hayeesani

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน

3 9606 00390 51 5

3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
โทรศัพท์เคลื่อนที่: 089-524 8707
อีเมล์ : muhammadsukree.h@yru.ac.th

5. ประวัติการศึกษา
2547 ปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
2554 ปริญญาโท สาขาภาษาและการสื่อสาร (ภาคภาษาอังกฤษ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
เทคโนโลยีกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้ภาษา

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
-

<u>ประวัติผู้ร่วมวิจัย</u>

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นางสาวนิปัทมา การะมีแน
(ภาษาอังกฤษ) Miss Nipattama Karaminea

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
1 9506 00042 154

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์สัญญาจ้าง

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
โทรศัพท์ 082-2824788

5. ประวัติการศึกษา
2552 ปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

-

<u>ประวัติผู้ร่วมวิจัย</u>

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นางจิตสุดา ละอองผล

(ภาษาอังกฤษ) Mrs. Jitsuda Laongpol

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน

3 9599 00490 653

3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

087-3923512

E-mail: jitsuda.l@yru.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2556 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

การแปล

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

Laongpol, J., & Chatupote, M. 2013. Developing Ability to Translate Homonyms and Homographs via Training in Part of Speech Identification and Dictionary Use. *Journal of Liberal Arts Prince of Songkla University*, 5(2), 1-15.

1. ชื่อ (ภาษาไทย) ผศ.นิชาภัทรชย์ รวิชาติ
(ภาษาอังกฤษ) Mrs. Nichaphat Rawichart

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
3 8001 00803 765

3. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
084-6335335
E-mail: itthi_korn@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534	การศึกษาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
วรรณคดี

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
-

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นางสาววันทนี แสงคล้ายเจริญ
(ภาษาอังกฤษ) Miss Wantanee Saengklaijaroen

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
3 9599 00168 00 0

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
081 6907191

5. ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2545	ปริญญาโท International Relations and World Order, University of Leicester, UK

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

-

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1 คณะวิจัยเรื่อง “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”

2 งานวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษแบบแนะและแบบอิสระของนักศึกษาเอกอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้วิธีตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรง และวิธีชี้แนะทางอ้อม”

3 งานวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงานและเน้นกระบวนการ”

4 งานวิจัยเรื่อง “การใช้แฟ้มสะสมงานเพื่อสะท้อนภาพตนเอง และเจตคติต่อการใช้แฟ้มสะสมงานในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว”

5 งานวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2”

1. ชื่อ – นามสกุล

นายวรเวทย์พิสิษ ยศศิริ

Mr. Varavejbhisis Yossiri

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน

1 9499 00085 060

3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000
โทรศัพท์: 0860714519
E-mail: varavejbhisis.y@yru.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

พ.ศ. 2556 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยมหิดล

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

ภาษาศาสตร์สังคม ภาษาศาสตร์ประยุกต์ การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเท

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

- โครงการร่วมมหาวิทยาลัย Charles Sturt University ประเทศออสเตรเลีย: ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ตำแหน่งผู้ช่วยสอนและวิจัย โครงการ Short-term Teaching English Program

- โครงการร่วมมหาวิทยาลัย Asia Pacific University ประเทศญี่ปุ่น: ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2551 ตำแหน่งผู้ช่วยโครงการ The International Intensive Course on Ecotourism Walailak University and Asia Pacific University (APU), Japan.

- โครงการร่วมมหาวิทยาลัย Asia Pacific University ประเทศญี่ปุ่น: ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ตำแหน่งผู้ช่วยโครงการ The International Intensive Course on Ecotourism Walailak University and Asia Pacific University (APU), Japan.

- ผลงานและงานวิจัยประเภทตีพิมพ์

Lovett, D. & **Yossiri**, V. (2016). The Writing Difficulties Faced By EFL Students in Intermediate English Writing. The 5th National and International Conference, Yala Rajabhat University, Thailand.

Ahmed, M. C., Yosstorn, Y., **Yossiri**, V. (2012). Students' Attitudes towards Teachers' using Activities in EFL class. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences, 2,* 158-164.

Yossiri, V., & Reongpitya, R., (in press). The Perception of English Euphemism and Slang Terms by Thai EFL Learners. *Songklanakarin Journal of Social Sciences and Humanities.*

- ผลงานและงานวิจัยประเภทการนำเสนอ:

Lovett, D. & **Yossiri**, V. (2016). *The Writing Difficulties Faced By EFL Students in Intermediate English Writing*. The 5th National and International Conference, Yala Rajabhat University, Thailand.

Yossiri, V. (2013). *The Perception of English Euphemism and Slang Terms by Thai EFL Learners.* The 9th International Symposium on Blingualism (ISB9), Singapore.

Yossiri, V. (2015). *Exploring Pre-service Teachers' Awareness of Teaching English in Multicultural Education.* Language in Focus: Contemporary Perspectives on Theory, Research, and Praxis in ELT and SLA, Turkey.